

FOCUS

ROBE®

2022

FIREMŇÍ
MAGAZÍN
ROBE

ČERVENEC
ZÁŘÍ
6. ROČNÍK

4-5

Londýnská Plasa
v mezinárodním
formátu je zpět

20-22

Jeden den
s produktovými manažery

26-27

Škola předáků
2021/2022

Queenie

Rozhovor s Michaelem Kluchem,
frontmanem tribute
kapely Queenie

10-12

Čti on-line na: www.robekariera.cz/ze-zivota-v-robe

• www.robe.cz

Rozhovor s generálním ředitelem Davidem Orságem

O tom, co se událo od července do září ve společnosti Robe, jsme si povídali s generálním ředitelem Davidem Orságem. V rozhovoru shrnuje nejen novinky z uplynulého období, ale informuje také např. o ekologických opatřeních, na které se firma Robe v budoucnu ještě více zaměří.

✍ **Text:** Kateřina Galusová

📷 **Foto:** Marek Holub / Archiv Robe

Máme po prázdninách. Můžeme shrnout, co se událo od posledního čísla Focusu?

Samozřejmě můžeme. Většina důležitých věcí je uvedena v tomto čísle. Já bych chtěl určitě vypíchnout školu předáků, která v tomto období končila. Byl jsem se podívat na některé prezentace a byl jsem velice potěšen. Prezentované práce dávaly smysl a mohou být využity v budoucnu. Jsem rád, že se naši předáci vzdělávají a posouvají. Potvrzuje to, že jsme před lety udělali správný krok, když jsme se rozhodli pracovat s předáky, abychom zvedli prestiž této pozice.

Je něco, co bys chtěl speciálně vzpomenout?

Jednoznačně chci pochválit všechny, kteří se do toho pustili. Vzdělávat se při práci, a to nejen ve školených dovednostech, ale například i v tom, jak prezentaci zpracovat, to si zaslouží velké ocenění. Za co ale musím před všemi „smeknout“, je odvaha, kdy před ostatními kolegy a hlavně před svými nadřízenými museli svou práci odprezentovat. Dovedu si představit, jak to pro některé z kolegů muselo být náročné. Opravdu jsem byl na naše lidi pyšný.

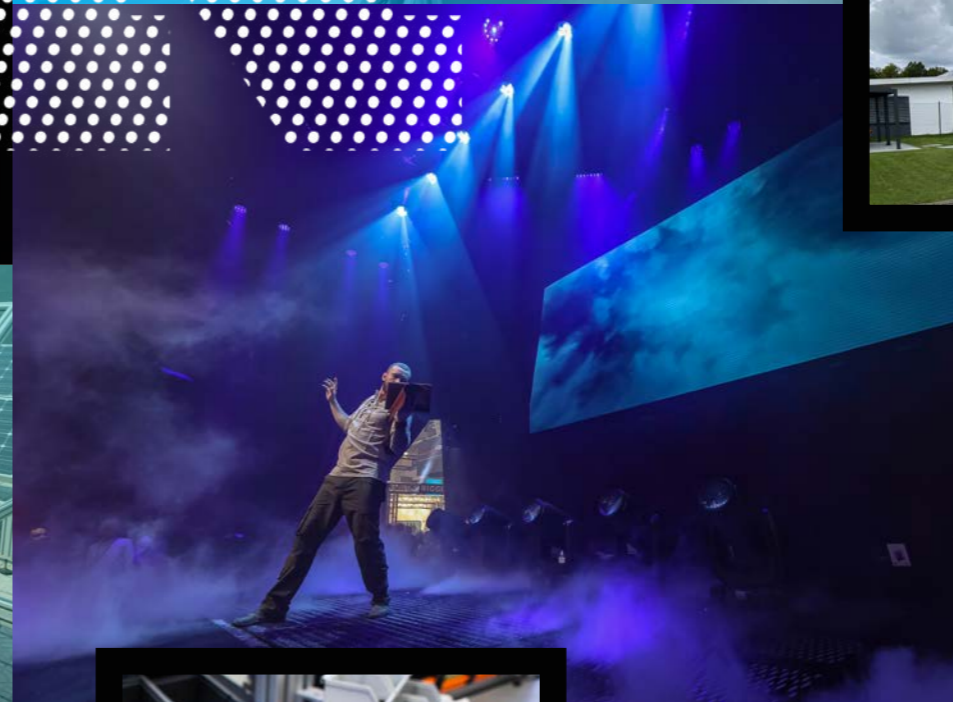
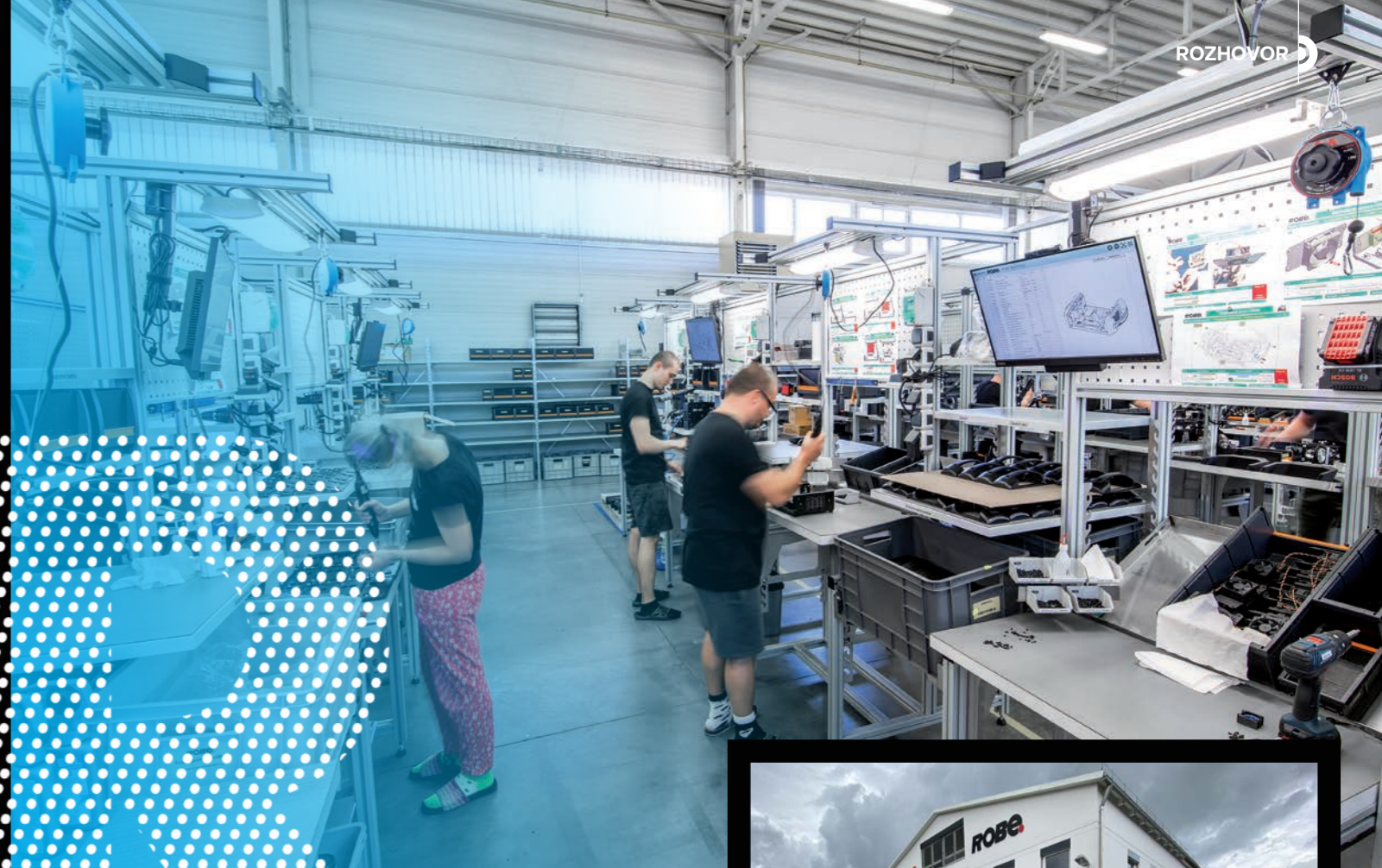
Stále více se mluví o ekologických opatřeních, která se budou pro firmy zpříšňovat. Je to něco, čím bychom se měli zabývat i my?

Ano. My se touto problematikou zabýváme již delší dobu. Fakt je ten,

že tlak na ekologii je stále silnější. U některých instalací se budou od roku 2024 muset dokládat ekologické stopy. To je jeden z důvodů, proč se touto otázkou musíme zabývat ještě intenzivněji. Připravujeme např. změny balení, kdy chceme postupně nahradit neekologické barevné krabice a polystyrénové výplně. Dále se zabýváme změnou balení uvnitř naší firmy. Stále produkujeme zbytečně velké množství odpadu, který chceme redukovat. Intenzivně hledáme řešení, jak ještě více využít produkované odpadní teplo. Z dalších významných změn bych chtěl např. zmínit fotovoltaické panely. Zdaleka to ale není všechno. Diskuzí nad tím, co vše děláme proto, aby se naše výroba stala více ekologickou, bychom mohli strávit hodně času. O tom, jak vážně toto téma bereme, svědčí i fakt, že jsme od dubna 2022 zřídili pozici firemního ekologa. Jsem rád, že se nový kolega Jan Vrána může tomuto tématu plně věnovat. Naše marketingové oddělení již pracuje na Robe Green Initiative webových stránkách, na kterých budou uvedeny všechny kroky, které v této oblasti děláme.

Vzpomněl jsi fotovoltaické panely. V jaké jsme fázi? Vzhledem k rostoucím cenám energií, by se nám určitě vyplatily.

To určitě. Momentálně platíme za energii přibližně 4x více než v loňském roce. To je opravdu šílené. Touto cestou bych chtěl apelovat na všechny zaměstnance, aby se chovali šetrně. Naše firma má velké spotřeby elektrické energie a každá úspora je důležitá. Ale zpět k fotovoltaice. Fotovoltaické panely budou na všech střeších, na kterých to je

možné. Již máme zpracovaný projekt a schválení od ČEZu. Momentálně se pracuje na přípravách pro stavební povolení. Zatím to vypadá, že na jaře bychom mohli začít s instalací panelů. Myslím, že to bude ideální téma na další článek ve Focusu.

Co dalšího bychom ještě mohli vzpomenout?

Z důležitých věcí, které se od minulého vydání Focusu udály, bych chtěl zmínit slavnostní otevření nových prostor naší německé pobočky.

Kolegové se přesunuli do nové větší budovy. Získali tak kvalitnější pracovní podmínky v kancelářích, větší skladové prostory, ale také lepší zázemí pro servis světel. Německý trh je pro nás jeden z nejdůležitějších a nová budova tuto důležitost jen podtrhuje.

A jak to vypadá ze zájmem o naše výrobky? Dochází v souvislosti s ekonomickou situací ve světě k poklesu zájmu, nebo je zájem stále vysoký?

Objednávky od našich distributorů i zákazníků jsou stále velké. Jsme vyprodání na několik měsíců dopředu a zájem o výrobky se spíše zvyšuje. Dostupnost materiálů se poslední dobou zlepšuje, s výjimkou zdrojů. Tady je stále situace problematická. Co nám může ještě situaci zkomplikovat, je případná další vlna covidu. Tady bych chtěl naše zaměstnance požádat o ohleduplnost vůči ostatním kolegům. Pokud se necítí dobře a mají podezření, že jsou nemocní, ve firmě je můžeme kdykoliv otestovat. Raději ať zůstanou doma, než aby nakazili zbytek kolegů, kteří s nimi sedí v dílně nebo v kanceláři. Větší nemocnost by nám všem mohla zkomplikovat zlepšující se situaci s dostupností našich světel. ☒

Londýnská Plasa v mezinárodním formátu je zpět

Tradiční veletrh v britské metropoli Londýn a jeho části Hammersmith se uskutečnil i letos na začátku září. I když se zdálo, že Plasa dlouhodobě upadá a covid jí dá finální podobu menší lokální show, letošní ročník ukázal, že opak je pravdou.

✍️ **Text:** Pavel Němec 📷 **Foto:** Louise Stickland, David Gonzales

Už první den, v neděli, se výstava těšila obrovskému zájmu návštěvníků z celé Evropy i mimo ni, i když veletržní stánky a prostory vystavovatelů byly oproti zvykům z předchozích ročníků subtilnější. O to výraznější mezi nimi byl náš prostor se stagi, na které probíhalo živé taneční vystoupení několikrát denně a kolem které bylo neustále rušno. Zákazníci a přátelé Robe zaplňovali prostory stánku celé tři dny, po které se Plasa konala.

Aby ne. Zvědavost na zde zcela nově prezentované světlo iFORTE byla velká a jeho začlenění do live show spolu s proudem vody demonstrujícím odolnost světla a jeho použití byly ve spojení s příběhem a taneční show dechberoucí. Robe presents „ALL ENVIRONMENT“ (všechna životní prostředí), první z dílů trilogie, která bude pokračovat na dalších veletrzích (LDI22, PL+S23)

a vystoupení tanečnicka T.J. (čti týdžeje) v doprovodu videopříběhu promítaného na velkých LED obrazovkách přitahovalo během dne pravidelně návštěvníky veletrhu a náš stánek nasával diváky po dobu vystoupení jako houba. Vazba tématu nebyla jen spojnicí k nově prezentovanému IP světlu iFORTE a na jaře prezentovanému iBeam 250 a iSpider, ale také k čím dál žhavějšímu tématu obnovitelných zdrojů, ochraně naší planety a ekologii, kterou se jako Robe zabýváme významně již od samého vzniku firmy a do její další významné fáze vstupujeme právě nyní a s přelomem roku.

Šestiminutová show provedla diváky životními prostředími naší planety od mrazivých polárních oblastí přes lávové

krátery a suché pouště až po deštný prales, tolik ceněné a úžasné prostředí naší planety. Právě v něm příběh vystoupení Plasy končil a iFORTE světla umístěná na stagi zkrápěly kapky deště vytvořeného díky vodnímu systému s nádrží na vodu o objemu 3 000 litrů a kombinaci programovatelných čerpadel a trysek, což vytvořilo velkolepý dešťový závěs a funky vodní efekty. Zvuková stopa vyrobená jen pro naši show byla naplněna mluvenými výroky pečlivě vybranými z práce hlasatele, biologa, přírodovědného historika, autora a anglického „národního

pokladu“ sira Davida Attenborougha a jeho působivých pořadů v průběhu let, upozorňujících na změnu klimatu.

Mimo živé vystoupení na stánku byla také „VoiceOfGod“ prezentace - svižné, divadelní a informativní demo produktů, které upoutalo pozornost lidí a návštěvníci se scházeli, aby si je poslechli. Právě zde vyniklo další z nových světél TX1 PosiProfile, které na Plase spatřilo poprvé světlo světa a bylo prezentováno odborné veřejnosti.

Právě výše zmíněné novinky Robe, iFORTE a TX1 PosiProfile dostaly během veletrhu ocenění od odborné poroty, když získaly Plasa Innovation Awards, cenu, které si velmi vážíme a historicky ji získalo například stále vyráběné světlo MegaPointe, které od roku 2017 doslova dobylo svět, a ESPRITE.

Ceny PLASA Innovation Awards se udělují ve spolupráci s mediální skupinou LSi a profesionály z odvětví, a oceňují technologii zaměřenou na budoucnost, která zlepšuje bezpečnost, účinnost a výkon prostřednictvím nových metod a materiálů.

Porotci poznamenali, že se iFORTE vyznačuje skutečnou inovací, která pomáhá zkrátit servisní intervaly a zmírnit selhání světla zavedením přesné regulace vlhkosti uvnitř svítidla s krytím IP65. Nový TX1 PosiProfile obdržel „zvláštní ocenění“, přičemž hlavní porotce poznamenal, že se jedná o zcela nové hybridní pohyblivé světlo a generické svítidlo

s mnoha možnostmi využití, zejména ve scénářích s omezeným prostorem.

Plasa Innovation Awards ocenění bylo sladkou tečkou za londýnským veletrhem a my už se těšíme na LDI 2022 v americkém Vegas, které na Plasu, jak věříme, naváže úspěšně ve všech ohledech. ☺

„Šestiminutová show provedla diváky životními prostředími naší planety od mrazivých polárních oblastí přes lávové krátery a suché pouště až po deštný prales, tolik ceněné a úžasné prostředí naší planety.“

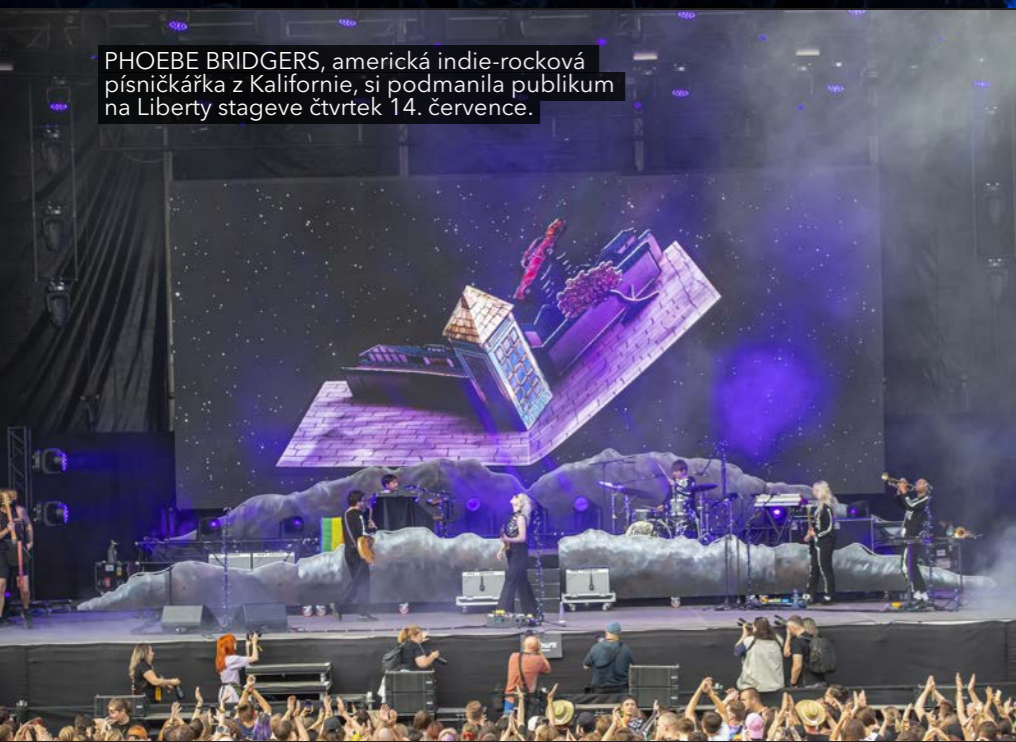
COLOURS OF OSTRAVA

Po třech letech se ve dnech 13. – 16. července 2022 uskutečnil multikulturní festival Colours of Ostrava. Návštěvníci si v areálu Dolních Vítkovic užívali více než 350 programových bodů – koncertů, divadel, filmů, workshopů, diskuzí i výtvarna. Program byl dokonale propracovaný a odehrával se na devateřnácti scénách – jak otevřených, tak krytých. Na nejmenší návštěvníky čekaly dětské kapely, divadla a divadélka, rukodělné workshopy a dílny. Stejně jako v minulých letech nemohla na Colours of Ostrava chybět ani Robe světla. Těm patřila Liberty stage.

✍️ **Text:** Josef Valchář jr., Petra Mrovcová 📷 **Foto:** Louise Stickland

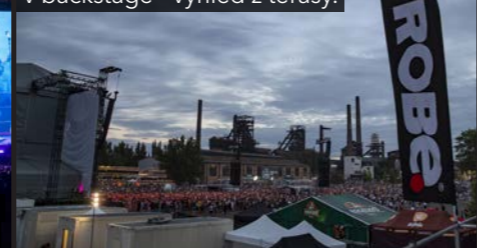
PHOEBE BRIDGERS, americká indie-rocková písničkářka z Kalifornie, si podmanila publikum na Liberty stageve čtvrtek 14. července.

Joseph Tyler, zpěvák kapely TWENTY ONE PILOTS, která kombinuje prvky piana, bicích, ukulele, vokálů, baskytary a trumpety.

Robe on the Road ShowTruck v backstage - výhled z terasy.

TWENTY ONE PILOTS, americké elektro popové duo během vystoupení.

LP, fenomenální zpěvačka s imponantním hlasem roztančila fanoušky v pátek 15. 7.

Tuzemská premiéra písničkářky PHOEBE BRIDGERS na Liberty stage.

JOEL CULPEPPER, hvězda britského soulu okořeněná trochou funky a delikátního R&B, okouznil fanoušky na Liberty stagi.

Dějiště Colour of Ostrava, průmyslový areál Dolních Vítkovic.

TWENTY ONE PILOTS, americké hudební duo z Ohia, vystoupilo na stagi České spořitelny.

Areál Colours of Ostrava 2022.

JOEL CULPEPPER v záři Robe světla.

S+C+A+R+R, francouzská elektronická hudba na Liberty stage.

Indonéská kapela VOICE OF BACEPROT, jejíž motto zní: "Hidžáb je naše identita a metal naše hudba."

JOEL CULPEPPER je považovaný za britskou odpověď na Andre 3000, Franka Oceana a Prince.

TWENTY ONE PILOTS během koncertu 13. července.

Robe OnTheRoad první rok na cestách

20 000 kilometrů napříč evropským kontinentem, posádka 120 dní mimo domov. To je v základních číslech první zatěžkávací sezóna našeho nového ShowTrucku, který od dubna letošního roku brázdí evropské silnice.

Text: Pavel Němec Foto: Richard Šíma, Pavel Němec

Za sebou má akce různých charakterů a navštívily ho stovky profesionálů ze zábavního průmyslu.

Když jsme letos na jaře zveřejnili možnost poptávky ShowTrucku na akce našich zákazníků, kalendář pro letošní rok se zaplnil během několika týdnů, a nové nápady, jak celý koncept „pojízdňého showroomu“ využít, nám chodí takřka na týdenní bázi.

Zcela poprvé se ShowTruck představil světu při veletrhu ProLight + Sound v německém Frankfurtu, odkud se vydal na finální montáž konstrukce přidruženého black-boxu do firmy Stegmeier. Na konci dubna bylo vše připraveno k reálnému provozu a stálá posádka ve složení Richard Šíma a Natálie Straková vyrazili na cestu.

V Novém Městě na Moravě jsme si vše otestovali při čtyřdenní akci Světového poháru MTB XCO, když jsme měli ShowTruck i black-box otevřený pro veřejnost a probíhaly v něm doprovodné akce a besedy, vychytali jsme nějaké mouchy tak, abychom nemuseli později řešit překvapení ve světě a kamion se vydal na tour naše-

ho švýcarského distributora. Postupně navštívil čtyři města. Lausanne, Luzern, Bern a Züri, ve Švýcarsku strávil přes deset dní a přivítal profesionály z tamního světa zábavního průmyslu. I přes důkladnou přípravu podkladů pro celní řízení nastal při přechodu zpět ze země problém, když tamní celní úředníci tápali,

jak speciální kamion proclít. ShowTruck se nakonec dostal z jejich spárů s třídním zpožděním díky práci našeho obchodního oddělení ve spolupráci s distributorem. Nestihl však kvůli tomu návštěvu v rožnovském Dioflexu a tuto akci jsme museli přesunout na pozdní podzim. Po rychlém servisu a několika

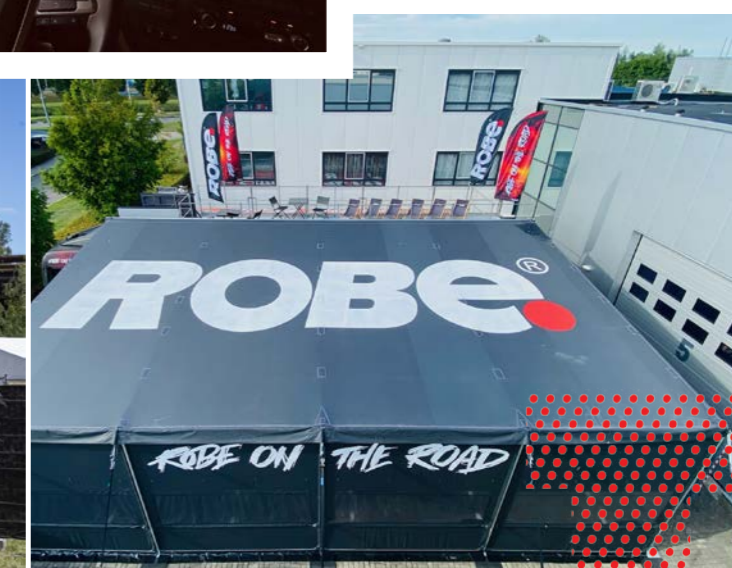
finálních úpravách světel vyjela posádka do Maďarska na legendární festival EDM Balaton Sound. Jako součást backstage tady ShowTruck posloužil technikům, osvětlovačům, lighting designérům a black-box se stal mediálním centrem festivalu. Navíc se ze střechy návěsu dala sledovat hlavní stage a desetitisíce návštěvníků jednoho z největších festivalů střední Evropy, na který dodává světelnou techniku náš dlouholetý maďarský distributor.

Dalším z festivalů na trase byly Colours of Ostrava, kde ShowTruck po celou dobu sloužil v backstage několika stovkám techniků, kteří si mohli během volných chvil přijít vyzkoušet do našeho „light-labu“ Robe světla. Na nové produkty se přišli podívat lighting designéři The Killers, Martina Garrixe a také Twenty One Pilots. Na místě byli i naši produktoví manažeři pro případné technické dotazy

své show a při chvíli času mohli s naším distributorem a business development managerem probírat světelnou techniku Robe. Posádka po akci neměla moc času nazbyt a ihned vyrazila do italského Riccione, kde ShowTruck posloužil našemu italskému distributorovi, který v něm uspořádal dvoudenní akci pro více než sto svých zákazníků z celé země. I po této akci se muselo rychle vše zabalit a kamion už se řítit zpět do Holandska do prostor distributora pro Benelux Control-luxu, aby v rámci akce Theatre Castellum přivítal profesionály našeho industry.

Termínovou náročnost celého podzimu hned po Theatre Castellum podtrhl přejezd do Německa, kde naše německá pobočka uspořádala summit pro lighting designéry v rámci celosvětově známého Oktoberfestu, v nových prostorách, kam se pobočka na jaře letošního roku přestěhovala.

Kromě několika menších akcí ve střední Evropě ještě na posádku čeká dlouhá cesta na jih Evropy, kde ShowTruck poslouží v Barceloně našemu tamnímu distributorovi při veletrhu Afial. Tam se posádka ve složení Richard Šíma, Natálie Straková a crew manager Tomáš Kohout ještě naposledy ohřejí, než ShowTruck do jara zazimujeme a posádku necháme odpočinout a než začneme chystat vše na sezónu 2023, která vzhledem k rychle se plnícímu kalendáři bude ještě našlapanější, a do které přejeme spoustu bezpečných a bezproblémových kilometrů. ☺

a obchodníci pro český a slovenský trh. Mimo to za námi přijel štáb TV Rebel, který na Coloursch o Robe ShowTrucku a jeho ojedinělosti natočil pětiminutový televizní dokument. Po krátké zastávce u nás ve Valmezu, kde jsme vyčistili světelnou techniku zaprášenou z festivalů a udělali dva „dny otevřených dveří“ pro veřejnost, čekala na posádku zasloužená třítydenní pauza. I když několik dní z ní strávil Richard, Natálie i crew manager Tom Kohout čištěním exteriéru i interiéru kamionu i black-boxu, měli čas nabrat síly před další stáčí. Za pomoc s čištěním patří velký dík také klukům z showroomu a dobrovolníkům z naší výroby.

Další část Robe Tour začala v polovině srpna festivalem Mysteryland v Holandsku. V ShowTrucku byla umístěná konzole s vizualizérem, na které si lighting designéři interpretů festivalu připravovali

QUEEN

Michael Kluch, frontman tribute kapely Queenie

Kapela Queenie od roku 2006 pečuje o repertoár Freddieho Mercuryho a skupiny Queen a je právem považována za špičku ve svém žánru. Členové kapely jsou známí díky preciznímu ztvárnění písní, absolutní technické dokonalosti a také neskutečné fyzické podobě frontmana kapely Michaela Klucha s legendou světového rocku. S Michaelem jsme si povídali nejen o jeho divadelních rolích, ale také o kapele Queenie, hudebním projektu Queen Relived a koncertech, které je čekají v nejbližší budoucnosti.

✍ **Text:** Petra Mrovcová
📷 **Foto:** archiv Michaela Klucha

Jak přistupujete ke svým rolím? Jak se na ně připravujete?

Nemám žádný konkrétní mechanismus. Když přijmu roli, ať už si ji vyberu nebo mi je nabídnuta, musím cítit vášeň a zaujetí. Bez těchto vjemů se hudebně realizovat neumím. Když člověka baví, co dělá, půl práce je hotovo, a tento přístup mi pomáhá se připravit. Např. v případě muzikálu RENT jsem se snažil navnímat příběh a vazby mezi jednotlivými charaktery. Strávil jsem nekonečné hodiny u videa broadwayské předlohy, a pomínil jsem zkoušky s kolegy jako takové, markýroval jsem posleze sám se sebou jednotlivé dialogy. U muzikálu Touha to

Jste neúspěšnější Queen tribute kapela v České republice a jedina z nejužnavanějších na světě. S jedinečnou vizuální a hudební show Queen Relived jste v září 2021 třikrát vyprodali O2 arénu. Kdy a kde vznikla myšlenka na založení kapely? Můžete nám představit jednotlivé členy?

Na začátku mé hudební existence jsem se nechtěl vydávat směrem tribute kapely. Osud mě ale svedl dohromady s **Michalem Novákem**, původním bubeníkem a zakládajícím členem Queenie, se kterým nás pojila podobná záliba v muzice Queen. Jak jsme jejich písně hráli stále častěji, a jak se k nám přidávali ostatní muzikanti, shodou okolností s podobným zaujetím, vyvinuli jsme se přirozeně v Queen tribute band. Nikdy v tom nebyla nějaká zásadní myšlenka nebo dokonce kalkul. Vlastně to celé byla obrovská souhra náhod a okolností, jak už to tak bývá. Nejstarším členem kapely je hned po mně baskytarista a multiinstrumentalista **Martin Binhack**, dále **Rudy Neumann**, mimo jiné zakladatel kapely Dymytry, **Michal David**, který hrál např. s Daliborem Jandou, Leškem Semelkou nebo kapelou Mefisto, a služebně nejmladším členem je **Petr „Bali“ Baláš**, kterého diváci mohou znát např. z kapely LOLA.

zase bylo jiné, protože zde nebyl kladen takový důraz na jednotlivé postavy, jakožto na příběh jako takový. To pro mě jako neherce bylo krapet složitější, protože jsem se pořádně neměl od čeho odrazit. Vždy se totiž lépe pracuje s emocemi, které znáte z běžného života než naopak s imaginárními pocity, které si jako člověk můžete představovat, ale na jevišti je musíte jako herec žít. Konečně role Mercuryho ve dvou muzikálech byla kapitolou sama o sobě. Zdánilivě se může nabízet, že pro někoho, kdo tak dlouho zpívá jeho písně, to bude jednoduché. Jenže proniknout do Mercuryho duše tak, jaký on byl v soukromí, nebylo vůbec snadné. Každá kniha ho popisuje trochu jinak nebo neurčitě. Máte před sebou mozaiku, kterou tu a tam musíte vyplnit sami sebou. Byl jsem za tuto roli nominován na cenu Thálie, a jak už jsem řekl – když vás to baví, půl práce je hotovo.

Michale, jste frontman kapely. Freddie Mercury je synonymum extravagance a všestrannosti. Jste si neuvěřitelně fyzicky podobní. Jak vypadala vaše cesta k roli Freddieho? Jak moc náročné je zastat Mercuryho pozici?

Vidíte, mně třeba nepříjde, že jsem mu až tolik podobný, ale pravdou je, že tato iluze funguje a je nedílnou součástí naší show. Jak jsem již naznačil, naše cesta byla pozvolná a přirozená. Ještě dávno před založením kapely Queenie jsem v sobě objevil zálibu ve zpívání. Přestal jsem hrát lední hokej a začal jsem si zpívat písně Beatles, Dana Landu, možná někde úplně na začátku Kelly Family atp. Zpíval jsem si všechno možné a později i Queen, kteří mě uchvátili – respektive Freddie Mercury – svojí jinakostí, a to především v pěveckých melodických linkách. Čili jejich hudba ve mně rozhodně rezonovala, ale z dnešního pohledu mi to vše připadá jako velká náhoda a má fyzická podobnost, pohybové a hlasové dispozice jako hříčka přírody. Nejnáročnější ovšem je uspokojit očekávání diváka. Všichni znají písně Queen ze studiových nahrávek, a ačkoli Mercury si mohl na pódiu dovolit cokoli, mně, potažmo nám, divák odklon od původních verzí neodpustí. V tom je to nejnáročnější.

Zakládáte si na tom, že hrajete hity kapely Queen v původních aranžích i tóninách. Proč to tak je? Nikdy jste neuvažovali nad jejich úpravou?

Krapet jsem to již poodkryl. Říká se, že každá píseň má svoji tóninu. I Want To

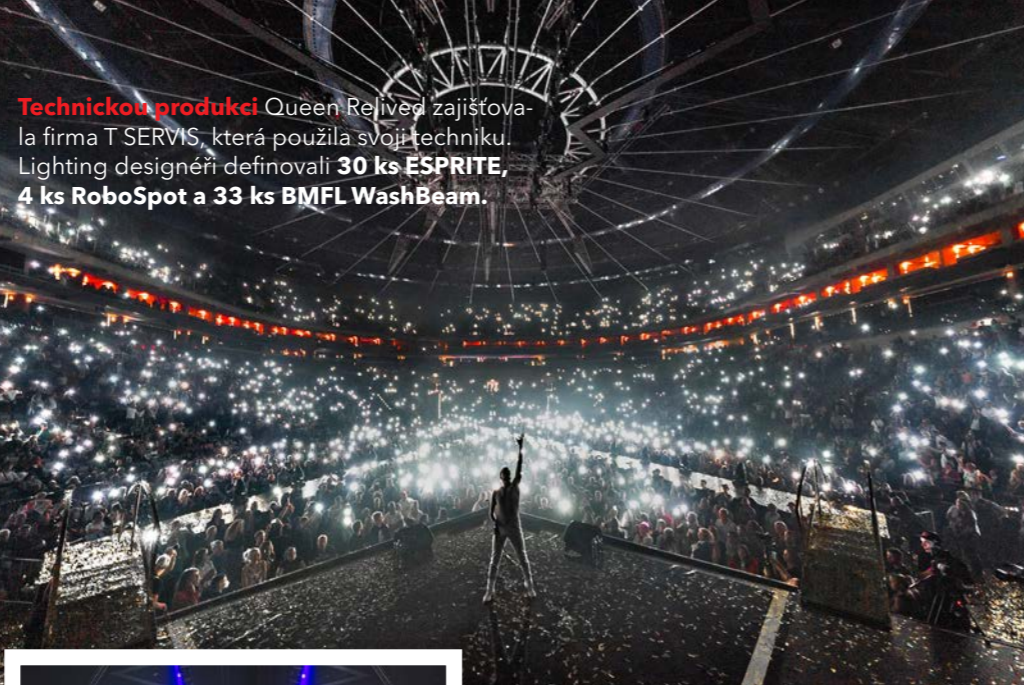

Break Free, když ji posunete třeba o tři tóny níže, bude znít zkrátka jinak a věřte mi, že ne lépe. Rozumím tomu, že je těžké Mercuryho party zazpívat a určitě v rámci nějaké cover vsuvky v zábavném programu si takovou úpravu představit umím. Ovšem při koncertu nebo muzikálu, který je celý postaven na muzice Queen, jsou takové úpravy nedůstojné vůči původním autorům. Přijde mi, že se pak z muziky vytrácí její původní energie, a ta je přece tím hlavním gros, proč to děláme – abychom divákovi zprostředkovali autentický kontakt s hudbou kapely Queen.

Po úspěchu v O2 aréně jste vyrazili na open-air koncerty v rámci Universum Tour 2022. Kolik jich bylo a kde se konaly? Jste pověstní tím, že máte koncerty vyšperkované do posledního detailu – včetně cateringu. Jaké pochoutky mohli návštěvníci koncertů ochutnat a proč zrovna je?

Letos je to již naše 4. letní komponované turné v řadě, když tedy nepočítám naše zahraniční tour ve Skandinávii a Belgii. Na začátku připravíme playlist, kostýmy, podobu jeviště a vyrázíme. Chceme, aby to bylo každý rok jiné, aby diváci slyšeli vždy nějakou novinku v playlistu a naše show jim nepřišla okoukaná. Letos to bylo určitě nejkompaktnější a největší turné, co jsme uskutečnili. Šlo o 14 koncertů od Ostravy až po Loket. Po třech koncertech v O2 aréně jsme cítili od fanoušků jistě očekávání. Turné si i sami produkujeme, takže dbáme na mnoho detailů, jako je např. catering, jak zmiňujete. Ten jsme nechali koncipovat ve stylu chutí Freddie Mercuryho, aby vše bylo tematické a nevšední. Přesto ne vše se dá uhlídat, takže se zejména soustředíme na to, co jako kapela máme pevně pod kontrolou, a to je naše show na jevišti. Letos máme ještě jednu velikou radost, a sice že naše pozvání přijala sólistka Národního divadla v Praze paní Petra Alvarez, která s námi na všech zastávkách turné zazpívala árii Barcelona.

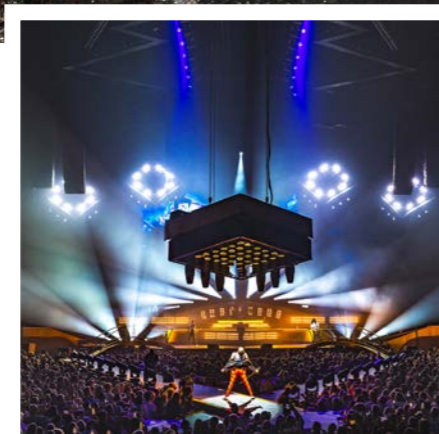
➔ **Pokračování článku na další straně**

Technickou produkci Queen Relived zajišťovala firma T SERVIS, která použila svoji techniku. Lighting designéři definovali **30 ks ESPRITE, 4 ks RoboSpot a 33 ks BMFL WashBeam.**

Každý váš koncert je díky nasvícení i pyrotechnickým efektům jedna obrovská pompézní show, na kterou jsou čeští diváci zvyklí spíše u velkých zahraničních kapel. Za Queen Relived stojí renomovaný stage designér Martin Hruška jakožto autor designu a Lukáš Patzenhauer, light programer, operátor a spolutvůrce light designu. Jak moc vy sami s nimi spolupracujete a jak moc se podílíte na designu vaší show?

S Queenie se snažíme, aby vizuální složka nestála stranou, jelikož k hudbě Queen patří. A nejenom k ní – např. proto jsou historická divadla tolik nazdobená – jako divák se musíte bavit už u vstupu do místa konání. Musí to být pro vás něco výjimečného. Je vlastně nevýhodou dělat „tribute band“ tak velké kapely, protože reálně jste ji někde v klubu mohli vidět hrát na začátku 70. let. Raději našemu oboru říkáme „koncertní divadlo“ a pro všechnu autenticitu jsme se pro něj rozhodli vybrat to největší šapitó v České republice – O2 arenu. Tuto myšlenku jsem nosil v hlavě již dlouho, protože hudba Queen si to zaslouží. Před několika lety mě napadl název „QUEEN RELIVED“ jakožto koncept něčeho, co by mohlo standardní show kapely Queenie posunout na další úroveň. Můj tajemník pan Martin Zoubek, se kterým jsem své myšlenky mnohokrát probíral, mě nakonec přivedl za Martinem Hruškou, coby největším show designérem v tuzemsku. Domluvili jsme se na spolupráci a připravili scénou, za jakou by se nemuseli stydět ani samotní Queen. To bylo od začátku mým hlavním cílem. Martin Hruška se toho chopil důstojně a dal dohromady velmi komplexní design jeviště, který Lukáš Patzenhauer oživil. Pracovali jsme pouze s našimi zdroji, neměli jsme žádného sponzora a celou show produkovala agentura, již vlastním. Nebylo to jednoduché i proto, že na tak velké projekty tady v ČR

nejíme příliš zavedení – jsme zkrátka malý trh. To chceme krapet přerůst, protože bychom s „QUEEN RELIVED by Queenie“ po pražské premiéře rádi uskutečnili světové turné. Ona dvouletá pauza, co nás všechny zasáhla, běh věcí poněkud zpomalila. Nyní znovu vyjednáváme se světovými promotéry o nových podmínkách a mezitím chystáme na květen 2023 další koncert v O2 areně. Vlastně ten zahraniční přesah máme s firmou Robe společný, dá-li se to tak říci:).

S Queenie jste koncertovali na tisícovce koncertů po celém světě a díky tomu máte fanoušky v mnoha zemích. Užívají si všude fanoušci stejně, nebo je rozdíl mezi jednotlivými státy? Dá se říct, kde se vám koncertovalo nejlíp nebo kde je nejsrdčejší publikum?

Nikdy jsem toto posuzování neměl moc rád. Ony samotné rozdíly jsou i napříč Českou republikou, ale leckdy hrají roli vnější faktory jako počasí, venue, usmívající se personál u vstupu do venue. Špatně se to posuzuje, ale je pravdou, že např. skandinávské publikum je celkově vzdělanější ve smyslu ohodnocení náročnosti hry. Němci se nechávají prvních pár písní přesvědčit, zda koupí vstupenky učinili správnou volbu. Belgické publikum je obecně spontánní a zábavchytivé, naopak španělské publikum je naprosto bez zábrán (v dobrém slova smyslu). České publikum je kombinací

toho všeho, což myslím pro nás platí tak nějak obecně (opět myšleno v dobrém smyslu). Naopak třeba ve Vietnamu nejsou na hudbu Queen diváci zvyklí. Což už ale neplatí třeba pro Jižní Koreu nebo Japonsko. Do těchto dvou zemí se ale teprve chystáme:).

Projekt Queen Relived zbrzdila koronavirová pandemie. Queenie nicméně ještě předtím jako jediná česká kapela dostala prestižní nabídku na světové tour ve velkých halách v roce 2022. Uskuteční se? Jste připraveni vyrazit na světové turné? V říjnu vyrazíte do Švédska. Jak to vypadá ve vašem diáři dál? Víme, že v květnu 2023 se s vámi mají možnost fanoušci opět setkat v O2 areně v Praze. Kde budete koncertovat na podzim a v zimě?

Ano, měli jsme jet s Queen Relived plnotučně turné právě po Jižní Koreji a okolí. Smlouvu zrušila „vyšší moc“ a promotér řeší svoje problémy. Jsme v jednání a jednáme i s dalšími agenty nejen v tomto regionu. Věřím, že jakmile se situace uklidní, bude to nový start pro všechny. V říjnu se těšíme na pár týdnů dovolené. Od června do října jsme se nezastavili, tak jsme se s klukama v kapele domluvili, že po náročném létě budeme odpočívat. Potom plynule začíná sezona soukromých večírků a plesů, což po letních outdoorových koncertech vítáme. Na jaře nás mimo jiné čeká Skandinávie a koncerty v Belgii s orchestrem. Velice zajímavý bude květen 2023, protože mimo Queen Relived v O2 areně (což bude samozřejmě naší akcí roku) chystáme ještě v třinecké Werk areně koncert, který nazýváme „The Miracle“, což je koncept show do menších hal a vychází z neuskutečněného turné Queen pro stejnojmenné album.

Děkuji za rozhovor a přeji kromě úspěchů i mnoho radosti všem čtenářům. ☒

Martin Hruška,

renomovaný stage designér a show designér, který se specializuje na přípravu scén pro české i světové hvězdy. V minulosti se podílel na prestižních projektech s kapelami Nazareth, Boney M, Manowar nebo Lord of the Dance. Spolupracuje také s hvězdami českého hudebního nebe, navrhoval velkolepé scény pro Karla Gotta, Leoše Mareše, Mikolase Josefa nebo pro kapely Chinaski, Lucie či Pražský výběr. Zaměřuje se nejen na scénický design, ale také na design pro televizní show, divadla a muzikály.

✉ Text: Petra Mrovcová ☒ Foto: archiv Martina Hrušky

Pod velkolepým projektem Queen Relived jste podepsaný jako tvůrce designu a podílel jste se také na dramaturgii i režii. Kde a kdy vznikl nápad na tak pompézní projekt, na který jsme spíše zvyklí u velkých zahraničních kapel? Jak dlouho se show připravovala?

Vzniklo to v době, kdy vyšel film Bohemia Rhapsody o kapele Queen. V tu dobu jsem realizoval veliký koncert pro 40 000 diváků Leoše Mareše a Leoš si vybral skupinu Queenie (jako tribute band) do svého koncertu jako hosty na dva songy. Tak jsme se poznali s Michaelem Kluchem a domluvili jsme se, že uděláme originální scénou, která bude stylově sedět kapele Queen, ale bude postavena na současných technologiích. Pak náš čekalo 12 měsíců práce, museli jsme vymyslet, zkonstruovat a vytvořit obsah

show a dramaturgii se všemi efekty. Následně bohužel přišla pro kulturu doba temna v podobě covidu. Nám tak vznikl prostor show ještě vylepšit.

Proč proběhly první koncerty v Praze a až pak zamířily do zahraničí?

Rozhodnutí vytvořit celou show v ČR a udělat zde i premiéru bylo logické rozhodnutí, kapela je z Čech a náklady na přípravu jsou nižší než například v Německu. V této chvíli je vše připravené a projekt mají k dispozici bookingové agentury ve světě a skládají se termíny pro světové tour. V Praze tuto show Queen Relived by Queenie mohou diváci opět vidět v O2 areně Praha 18. května 2023.

Na jaké vaše další projekty se můžete těšit?

V této chvíli pracuji na koncertu KONTRAFKAT slovenských raperů Ego, Rytmus a Anys, který se uskuteční 27. května 2023 v O2 areně v Praze. Musím říci, že to bude opravdu monstrózní koncert s velkým množstvím efektů. Kromě mnoha řízených motorů a pohyblivých se mnohatunových objektů nad lidmi bude použita snad nejvyšší LED stěna, která kdy v O2 areně byla. Má výšku téměř 20 metrů. Samozřejmě použiji i mnoho moderních technologií od společnosti Robe lighting, které považuji za vrchol vybavení v oboru světla.

Máte nějaké vybavení, se kterým pracujete nejraději?

Myslím, že každý designér nebo tvůrce show pracuje s oblíbenými značkami a ani já nejsem výjimkou. Jsem pyšný na to, že ve světě existují slavné firmy, které vznikly v České republice. Firmy, které se prosadily po celém světě a které využívají firmy realizující největší světová turné. Ty jsou mé oblíbené. Mezi takové firmy patří i společnost Robe lighting, kterou zná celý svět. A to je úžasné. Vaše vybavení mám ze všech nejraději, protože Robe světla mají takové možnosti... Když použiji Robe světla na scéně, vím, že efekt bude zaručený i na velkých stadionech. Nejvíce miluji Robe BMFL a Tetra.

Jsem hrdý na to, že jsem Čech a že být malým procentem dělám také dobré jméno České republice ve světě po boku gigantů pocházejících z Česka. ☒

Postřehy z personálního oddělení

Text: Kateřina Galusová, Aneta Gazdíková, Lenka Remesová
Foto: Marek Holub, Lifetime Stock, Depositphotos

Radim Žlebek, nový Area sales manager CZ/SK

Od 1. září nastoupil Radim Žlebek na pozici Area sales manager CZ/SK.

S firmou Robe je Radim v kontaktu již od studií, kdy pracoval jako brigádník ve výrobě. V roce 2008 nastoupil na plný úvazek jako obchodní asistent, poté zastával roli technické podpory a následně produktového manažera pro Robe

a Anolis produkty. Po zhruba roční pauze se do firmy vrací a bude se starat o zákazníky na českém a slovenském trhu a vyhledávat nové příležitosti pro Robe produkty.

Svůj volný čas nejraději tráví s rodinou a přáteli a také objevováním krásných míst v Česku i ve světě.

Jazykové kurzy English Lessons

„MOJE ANGLIČTINA JE ZASE O KUS LEPŠÍ!“ mohou říct všichni, kteří se zúčastnili intenzivních letních jazykových kurzů. Ty již tradičně pořádá společnost Robe ve spolupráci s jazykovou školou KIAORA pro všechny zájemce z řad zaměstnanců. V letošním roce proběhly dva kurzy s rodilými mluvčími i s českými lektory, a to v termínech 15. – 19. srpna a 22. – 26. srpna. Obsahy obou kurzů byly odlišné, první byl zaměřen na komunikační dovednosti a gramatiku, v druhém kurzu zájemci procvičovali prezentační a komunikační dovednosti.

Tipy na články

Rádi bychom vás poprosili o spolupráci. Víte o někom z Robe, kdo má zajímavý koníček? Máme ve firmě někoho, kdo se zabývá zajímavou činností? Byli bychom rádi, kdybyste se i vy podíleli na obsahu firemního magazínu. Poradíte, s kým dalším udělat rozhovor? Jaké jiné rubriky byste si rádi přečetli? Dáte nám tip? Nebo ještě lépe - chcete se přidat do našeho týmu a pomůžete nám s dalšími čísly magazínu Robe Focus? Pokud ano, napište nám na email: katerina.galusova@robe.cz.

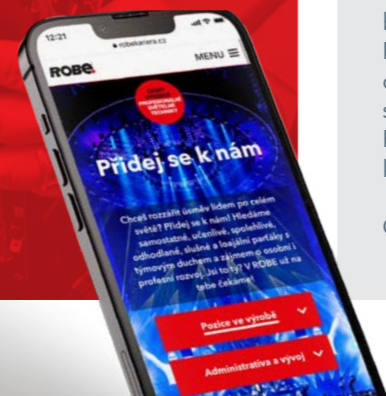
Ozvěme se a domluvíme se:).

K 1. září 2022 zaměstnávala společnost Robe **634 zaměstnanců.**

V současné době hledáme spolupracovníky (muže/ženy) na tyto pracovní pozice:

- Skladník
- Elektromechanik
- Mechanik – zámečnick
- Zámečnick
- Mechanik – elektro
- Zámečnick – obsluha CNC ohráňovacího lisu
- Zámečnick – svářeč
- Projektový manager
- IT administrátor sítě
- Produktový specialista

Více informací lze získat na www.robekariera.cz

Školení první pomoci

Společnost Robe pořádá periodické školení první pomoci. Zájemci se na školení seznámí nejen se základy první pomoci (kdy, koho a jak volat), ale také s aplikací Záchranka. Dozví se, o jakou aplikaci se jedná a proč je dobré ji v telefonu mít.

Dále se obeznámí s druhy krvácení a s tím, jak které krvácení ošetřit a co je vhodné pro tyto případy mít v lékárnice. Na školení nebude chybět téma Popáleniny, jejich druhy, rozsah a způsoby ošetření. Školitel v této části přiblíží, kdy je vhodné volat záchranku a kdy je nutné kontaktovat popáleninové centrum.

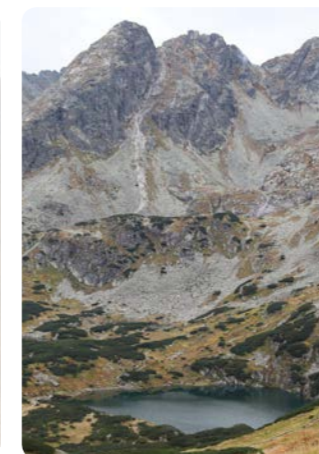
Dalšími tématy, kterými se na školení budeme věnovat, je dušení, pád z výšky, zavalení, zlomeniny, amputace či bezvědomí. Zájemci si vyzkouší masáž srdce na figurínách a seznámí se s fungováním AED defibrilátoru. V kurzu nebudou chybět základní obvazové techniky, šátkování, mašličky tzv. nalepovací stehy, AED, spreje první pomoci apod.

Zakopané

V pátek 16. září vyrazili zájemci z řad zaměstnanců Robe na turistický zájezd do polských Tater.

Odjezd byl naplánován ve 14 hodin z areálu firmy. V 19:30 hodin jsme přijeli do hotelu Helios Zakopané. Sobota patřila turistice. Pro zájemce byly připraveny dvě trasy různé obtížnosti. Túra nebyla povinná, program mohl být po oba dny individuální. V neděli nám bohužel nepřálo počasí, takže jsme operativně změnilí plán a místo procházky jsme navštívili Chocholowské termální lázně. Ve 13 hodin jsme odjeli zpátky do Valašského Meziříčí, kam jsme se dostali v podvečer.

Celozávodní dovolená

Poznačte si do diáře termín celozávodní zimní dovolené. Pro letošní rok je volno naplánováno od 22. prosince 2022 do 1. ledna 2023. Sejdeme se opět v pondělí 2. ledna 2023.

Jubilea

Blahopřejeme všem, kteří od července do září 2022 oslavili pracovní výročí ve společnosti Robe Lighting, s. r. o.

20 let Radek Chovančík, Karel Krotkovský, Jaroslav Pavlíček, Jana Šurinová, Rudolf Závorka

15 let Lucie Chrástková, Ondřej Němec

10 let Jan Hasilík, Jan Matějů, Jaroslav Mizera, Jiří Pavlička, Lukáš Schmied, Jaroslav Šena,

Marek Talpa, Daniel Žlebčík

5 let Lukáš Brhel, Marcela Dorotík Reisnerová, Lukáš Frňka, Radka Halamičková, Vlastimil Klestil, Martin Klvaňa, Milan Kočib, Tomáš Kohout, Jaroslav Malík, Martina Mičkalová, Marek Nemčic, Pavel Němec (marketing), Pavel Němec (dílňa D5), Petra Nohavicová, Roman Ondřej,

Petr Pšenica, Lenka Remešová, Filip Štíva, Lenka Zemánková, Tereza Žitníková, Vendula Žlebčíková

Přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti jak v soukromém, tak pracovním životě.

Medailonky

Jan Hasilík
10 let

V srpnu uplynulo už 10 let od doby, co jsem nastoupil na pozici elektromechanik na Anolis, tehdy ještě v Rožnově pod Radhoštěm. Práce mě strašně bavila a chtěl jsem se naučit co nejvíce. Poté, co jsem byl vybrán jako předák výroby, mě práce začala bavit ještě více. Jsem rád a baví mě to, že se má práce skládá jak z řešení problémů na dílně, tak z komunikace s lidmi. Doufám, že tu strávím ještě dlouhou dobu.

Pavel Němec
5 let

Pět let v Robe uteklo jako voda a až když se člověk na chvíli zastaví a otočí se, uvědomí si, kolik se za těch pět let stihlo zrealizovat projektů a idejí, kam jsme se jako firma posunuli a jaký prostor pro realizaci nápadů a vizí jsme v rámci mezinárodního marketingu mohli využít. Je to jeden z pro mě nejdůležitějších bodů, díky kterým práci v Robe neberu jen jako „práci“ ale jako radostnou náplň každodenního života, která mě jednoduše baví. Největší benefit, který je pro mě nedocenitelný, spolu s fajn kolektivem lidí nejen u nás ve Valašském Meziříčí, ale i na pobočkách ve světě, je, že společnými silami můžeme posouvat značku Robe. Nepracujeme, jen abychom produkovali, ale abychom dali času hodnotu.

Vendula Žlebčíková
5 let

Do firmy Robe jsem nastoupila 1. září 2017. Má první dcera šla do 1. třídy, druhá poprvé do školky a já poprvé do nové práce. Trošku jsem se bála, ale jak vidíte, je to již 5 let, co po kuchyni lítám tam a zpět. Firma Robe mi umožnila pracovat na zkrácený úvazek, což pro mne byla priorita, abych se mohla věnovat dětem. Před 5 lety jsme vařili ještě v původní kuchyni, která byla mnohem menší, a s tím byly spojeny velmi náročné podmínky pro celkový provoz jídelny. Ale v roce 2020 přišla pro nás všechny velmi potěšující zpráva. Firma Robe oznámila, bude kuchyň zbrusu nová! Moderní kuchyně je vybavena tím nejlepším gastronomickým zařízením, které nám v mnoha směrech velmi usnadňuje práci a jsme lépe schopni v tak

velkém počtu připravovat našim strážníkům jídla. A to vše pod vedením naší šéfkyně Kateřiny Grycové, která je vstřícná, spravedlivá, loajální a snaží se vždy vše řešit ihned a hlavně bez potíží a komplikací. Děkujeme za její péči!

Myslím, že mohu mluvit za nás za všechny:

„Práce v kuchyni není žádná psina, je to pořádná dřina!“

Avšak... snad jsou Robáci dobře najezeni a my spokojeni, že jídla naše dělají všem dobře v břiše...

To kuchaře vždy potěší jako láska na duši,

Děkuji, že mohu být součástí firmy Robe.“

Dny zdraví

V úterý 28. června se v prostorách společnosti Robe uskutečnil Den zdraví. Pro zájemce z řad zaměstnanců firmy byly připraveny diagnostiky a následné konzultace s odborníky na výživu a zdravý životní styl.

✉ **Text:** Petra Mrovcová, Aneta Gazdíková 📷 **Foto:** Marek Holub, Shutterstock

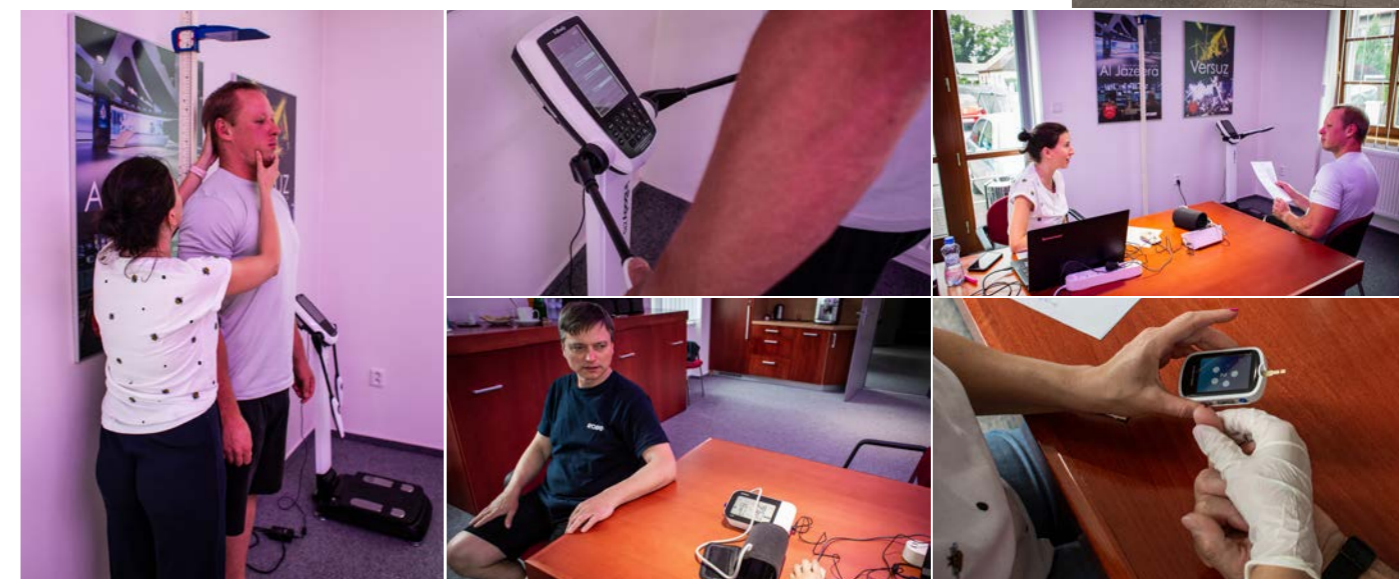
V rámci Dne zdraví si zaměstnanci mohli nechat zanalyzovat tělesné složení, změřit krevní tlak a vyšetřit hladinu krevní glykémie a celkové cholesterolu.

K analýze tělesného složení odborníci využili diagnostický přístroj InBody270, pomocí kterého zjistili nejen aktuální tělesnou hmotnost, ale i množství svalové a tukové tkáně. Při analýze se zaměřili také na množství břišního tuku, celkové tělesné vody a na samotné rozložení svalů, tuků a vody na různých částech těla. Součástí měření bylo určení tzv. bazálního metabolismu, tedy minimální kalorické potřeby těla. Diagnostický přístroj také změřil fyzickou kondici, zdatnost a biologický věk.

Stanovení hladiny celkového cholesterolu a krevního cukru odborníci zjišťovali z jediné kapky krve. Během chvilky tak měl každý přehled o tom, jak moc je ohrožen diabetem nebo nemocemi srdce a cév.

Kompletní výsledky dostali zaměstnanci vtištěné a na několika stanovištích je mohli zkontrolovat se zkušenými nutričními terapeuty. Ti se vyjádřili k individuálnímu stavu dle rozborů, případně doporučili intenzivnější péči v některé z nutričních poraden FitBee formou online konzultací.

Jsmo rádi, že se akce setkala s tak obrovským ohlasem. Na podzim proto připravujeme další Den zdraví, na který se můžete přihlásit u Anety Gazdíkové. ☺

Přejeme hodně spokojenosti a zdraví do dalších společných let.

Letní příměstské tábory

Děti a vnuci zaměstnanců Robe si opět užívali letních prázdninových táborů. Ty proběhly ve dvou termínech – v červenci (11. – 15. 7.) a v srpnu (15. – 19. 8.). Velký dík patří Kateřině Sadílkové z Domečku, která měla oba tábory pod palcem.

✉ Text: Petra Mrovcová 📷 Foto: Marek Holub, Archiv SVČ Domeček Val. Meziříčí

Bohatý program, super parta a spousta zážitků. To vše a vlastně ještě mnohem víc čekalo během týdne na malé táborníky z Robe. Organizátoři rok od roku program vylepšují a stejně jako v minulých letech byl prošípovaný do posledního detailu zajímavými činnostmi. Děti si celý týden užívaly velkého množství sportovních aktivit, navštívily řadu zajímavých míst a mají za sebou spoustu dobrodružných zážitků.

Malí táborníci si mimo túr do okolí vyzkoušeli lukostřelbu, naučili se lézt na lezeckou stěnu, byli se projet na motokárách, navštívili lanové centrum, lenošili na koupališti a vyrazili také do Sport Jump Arény v Ostravě.

O tom, jak se bavili a jak si to užili je naše fotoreportáž:

Malí táborníci se na chvíli proměnili v motokárové závodníky.

Děti prověřily svou přesnou mušku při lukostřeleckých aktivitách.

Celý týden si táborníci užívali pohodu, relax a dobrou náladu.

Kdo neměl strach z výšek, vyzkoušel lézt na lezecké stěně.

Ve velkém lanovém parku na táborníky čekala celá řada výzev, které museli překonat.

Nechyběla ani návštěva Showroomu v Robe. Pro děti byla připravena dechberoucí světelná show.

Došlo i na zaslouženou chvíli odpočinku během výletu.

Děti si celý týden užívaly aktivity venku i uvnitř.

Táborníci otestovali zdatnost, sílu a odvahu na velké lezecké stěně.

Během táborového týdne se zrodilo při plnění úkolů nejedno přátelství.

LETNÍ TÁBORY ROBE

Děti si čtvrtý ročník Robe táborů užili na maximum!

Táborový tým svědomitě plnil všechny outdoorové aktivity.

Jeden den s produktovými manažery

V tomto čísle magazínu Focus jsme požádali produktové manažery Tomáše Andryse (TA) a Tomáše Malinu (TM), aby nám představili, jak vypadá jeden den na produktovém oddělení. Vzhledem k různorodosti jejich práce nejde představit jeden den, zaměřili jsme se tedy na jejich činnosti z více pohledů.

Text: Petra Mrovcová Foto: Marek Holub

Můžete se nám nejdříve představit? Jak dlouho pracujete pro společnost Robe a na jakých pozicích?

TA: Pro společnost Robe pracuji od roku 2004. Začínal jsem v Hážovicích jako servisní technik, pomáhal jsem s objednávkami náhradních dílů, opravoval jsem světla. Mnoho let jsem pak pracoval jako technická podpora, takže jsem cestoval po světě a řešil jsem technické záležitosti se zákazníky. Jako produktový manažer působím tři roky.

TM: Začínal jsem asi před pěti lety v showroomu jako Shoowroom

Koordinator, kde jsem měl možnost setkávat se již od začátků se zákazníky a s prezentacemi našich svítidel. Pronikl jsem také trochu do vývoje a testování výrobků. Na pozici produktového manažera působím od března tohoto roku.

Čím se zabývá produktový manažer? Jakým činnostem se věnujete?

TA: Práce produktového manažera je z mého pohledu velice zajímavá, hlavně z toho důvodu, že je opravdu pestrá. Jsme už u prvních nápadů, jak by měl nový výrobek vypadat. Specifikujeme, co má umět, jaké má mít funkce a definujeme je. V rámci vývoje potom navštěvujeme projektové meetingy a zde se specialisty z vývoje řešíme, jakým způsobem dotáhnout nový výrobek do finální podoby.

TM: Také společně řešíme různé hardwarové i softwarové možnosti a celkové uživatelské rozhraní. Navíc jsme v kontaktu s našimi kolegy z poboček, kde v případě potřeby s nimi dané problémy komunikujeme a následně informace předáváme zde ve firmě. Také se staráme o představování nových výrobků, jak na výstavách, tak u nás v showroomu.

To už pak je jen krůček k tomu, aby se světlo dostalo do výroby?

TA: Než se finální výrobky dostanou do výroby, vede k tomu ještě dlouhá

• **Tomáš Andrys,**
produktový manažer

cesta. Přes všechny testy, které jsme již zmínili, se i výrobky prezentují na výstavách, kde se snažíme o co největší feedback, abychom mohli následně dané věci implementovat, a především se stanou nedílnou součástí našeho firemního showroomu.

Můžete uvést nějaký konkrétní příklad, abychom si ještě lépe představili, jak celý proces probíhá?

TA: Určitě můžeme. Například v minulém roce jsme prezentovali na veletrhu PLASA 2021 v Londýně svítidlo T11, což je svítidlo do nového segmentu. Pro nás to v tu danou chvíli představovalo úplně novou zkušenost. Z veletrhu jsme si dovezli několik stran zpětné vazby a několik dalších měsíců jsme pak trávili laděním hardwarových a softwarových záležitostí právě na základě těchto reakcí.

TM: Toto období bylo náročné nejen pro nás, ale i pro výrobu, RnD, marketing, protože těch změn bylo nakonec opravdu hodně, ale když to teď zpětně vidíme, bylo to opravdu ku prospěchu, protože právě T11 poráží veškerá konkurenční světla ve všech porovnávacích testech u zákazníků.

• **Tomáš Malina,**
produktový manažer

TA: Ano, poráží zavedené firmy s letitými zkušenostmi. Je nejlepší díky rozsahu zoomu, kvalitě výstupu a síle výstupu, i díky celkovému uživatelskému rozhraní. I když jsme tomu všichni věnovali hodně času, sil a energie, tak to stálo za to. Díky tomuto mají nové produkty obrovský potenciál.

Pracujete oba na všech světlech, nebo máte projekty rozdělené? A pokud ano, podle jakého klíče?

TA: V tuto chvíli na každém projektu pracujeme dohromady, je otázka, jak to bude do budoucna, jestli si projekty rozdělíme. Zatím nám to víc vyhovuje takto.

Na čem pracujete nyní?

TM: V současné době pracujeme na celé řadě projektů. Sledujeme konkurenci, sledujeme trendy a reagujeme na ně. V tuto chvíli si zákazníci přejí, aby byla svítidla i na venkovní použití. My jim samozřejmě chceme vyjít vstříc a pracujeme například na tzv. IP outdoorových světlech.

Na kolika produktech najednou pracujete?

TA: To se neustále proměňuje. Dá se říct, že se jedná o šest až deset produktů.

S kterými odděleními jste v denním kontaktu?

TM: Spolupracujeme se všemi odděleními napříč firmou. Nejvíce spolupracujeme s RnD, Technickým oddělením a marketingem, kde se dle našich specifikací vytváří podklady pro obsah webových stránek a marketingových propagací.

Jde přiblížit jeden den nebo jeden týden na vašem oddělení?

TA: Dopoledne většinou trávíme v kanceláři, kde řešíme například různé specifikace produktů. Také reagujeme na maily, jak od našich obchodníků, tak od ostatních produktových manažerů z jiných poboček, například z USA, Německa, Francie nebo Velké Británie.

TM: Než se výrobek dostane na trh, je třeba mít na webu všechny dokumenty, aby si je zákazník mohl stáhnout a pracovat s nimi. Jedná se o dmx tabulky, manuály, fotometrické diagramy, různá měření hluku, knihovny k ovladačům atd. Pro nás to znamená zajistit podklady pro měření a následně vzájemnou komunikaci s dalšími zaměstnanci, kteří měření provádí.

TA: Často se podílíme také na testování jak nového softwaru, tak na implementacích nových funkcionalit do stávajících produktů.

TM: Odpoledne se většinou věnujeme návštěvám v showroomu. Snažíme se, aby se k nám do firmy podívala většina zákazníků z celého světa, abychom jim mohli ukázat naši výrobu a samozřejmě následnou ukázkou showroomu. Po patnáctiminutové světelné show zákazníkům ukazujeme světlo za světlem, detailně představujeme funkce na jednotlivých svítidlech a to nejdůležitější, komunikujeme s nimi o věcech, které se jim líbí, nelíbí, popřípadě které by chtěli přidat. Následně také na různých typech ovladačů programujeme specifické kroky, které chtějí vidět. Celá předváděcí akce trvá většinou tři až pět hodin.

TA: Díky tomu jsme blízko lidem, kteří s našimi svítidly pracují a máme neocenitelnou zpětnou vazbu, díky které můžeme být při vývoji nových světelných kroků před konkurencí.

☞ Pokračování článku na další straně

Zmiňovali jste, že sbíráte zpětnou vazbu nejen v showroomu, ale i na veletrzích a festivalech. Kam jste vyrazili po rozvolnění a co máte v plánu v nejbližší budoucnosti?

TA: V červenci jsme byli na Colours of Ostrava, kde jsme měli v backstage Robe ShowTruck a setkali se zde s celou řadou lidí různých profesí. Náš nový ShowTruck, který slouží jako mobilní showroom, je pro nás ideálním způsobem, jak se co nejvíce přiblížit lidem z našeho odvětví. Opět jsme získali spoustu zajímavých podnětů a reakcí, s kterými budeme dále pracovat.

TM: V září jsme vyrazili na veletrh PLASA 2022, kde jsme po pandemii očekávali velkou účast důležitých lighting designérů z celého světa. Dále bude v listopadu následovat veletrh LDI v Las Vegas.

V čem spočívá vaše práce na veletrhu?

Před veletrhem je hodně důležitá samotná příprava. Díky časové tísní přímou na výstavišti, musíme nachystat co nejvíce věcí dopředu. Jde především o doladění rozmístění svítidel v demoroomech a taky hlavně o předprogramování jednotlivých kroků na ovladačích. Následně na

veletrhu máme na starosti prezentaci výrobků. Prezentace probíhají jak v hlavní části stánku, kde probíhá světelná show, tak následně i v demoroomech, které jsou součástí stánku, kde za námi mohou návštěvníci přijít a společně procházíme celou předprogramovanou ukázkou. Následně po menší diskusi ukazujeme i funkce, na které se konkrétně dotazují. Někteří chtějí vidět určitá svítidla pohromadě, ať už z toho důvodu, že si chtějí udělat představu, které svítí víc, nebo proto, aby se inspirovali, jak jednotlivá světla použít dohromady a využít tak ještě mnohem víc jejich potenciál.

S kým se na veletrzích setkáváte nejvíce?

Komunikujeme většinou s lighting designéry nebo s integrátory, kteří specifikují výrobky do divadel, koncertních hal, filmových studií atd. Dále jsou to samozřejmě majitelé rentalových firem, které se zaměřují především na zapůjčení našich svítidel koncovým uživatelům.

Která světla jste představili v rámci veletrhu PLASA 2022?

Nejčekávanějšími novinkami byla bezesporu světla iFORTE a TX1 PosiProfile, která díky implementovaným revolučním technologiím vzbudila obrovský zájem mezi zákazníky. ☒

Ultramaratonský cyklista Svaťa Božák opět na stupních vítězů

Potřetí v historii se postavil na start Race across America (RAAM) ultramaratonský cyklista Svaťa Božák z Rožnova pod Radhoštěm, podporovaný naší firmou. RAAM je považován za nejtěžší závod na planetě. Cyklisti míří ze západu Ameriky na východ, celkové převýšení během závodu je více než 50 000 metrů, závodní trať měří bezmála 5000 km a vede přes hory, pouště i stepi. Svaťa dorazil do cíle za neuvěřitelných 10 dní 3 hodiny a 6 minut a obsadil tak první místo ve své kategorii a celkové místo druhé. Jsme pyšní, že reprezentoval i naši firmu, když na své hrudi vezl logo Robe.

✍️ **Text:** Petra Mrovcová 📷 **Foto:** Ivo Dvořák, Svaťa Božák Team

Trénoval jsi stejně jako na závody v letech 2012 a 2017? Pořád např. trénuješ doma na stacionárním kole u rozpaleného přímotopu, abys lépe zvládl rozmary počasí a přivykl si na vysoké teploty?

Během let jsem získal spoustu zkušeností a trénink jsem posunul úplně někam jinam, než když jsme se spolu bavili před pěti lety. Spojil jsem se s lidmi, kteří jsou odborníky jak v oblasti tréninků, tak v oblasti psychologie a v současné době trénuji úplně jiným způsobem. Přímotop, u kterého jsem v minulosti trénoval, sice nasimuloval vysoké teploty, ale zároveň zvýšil vlhkost vzduchu. Vzhledem k tomu, že závod vede pouští, potřebuji úplně jiné podmínky, které doma nasimulovat nejdu. Takže jsme se dohodli s rodinou, že vyrazíme do Ameriky o týden dřív a v rámci aklimatizace budu trénovat v poušti. A musím říct, že to byla neskutečná pomoc, protože jsem odboural jet leg (pásmovou nemoc) a především jsem si zvykl na to neskutečné vedro.

Byl jsi přihlášený na start v roce 2020, poté i v roce 2021, ale bohužel oba starty byly kvůli covidu zrušeny. Jak moc tě celá situace ovlivnila?

Ano, na sklonku 2019 jsem poslal přihlášku a intenzivně jsem se přes zimu chystal na start v roce 2020. Kvůli covidu jsem ale ani v roce 2020, ani v roce 2021 neodstartoval. Dnes můžu s úsměvem říct, že jsem se vlastně tři roky připravoval na jeden závod. Ale ona to zas taková legrace nebyla. Intenzivní příprava probíhá od konce listopadu, člověk maká, ale vlastně neví, jestli závod bude, nebo ne. První rok mě fakt mrzel, vůbec jsem nečekal, že nebudu startovat. Druhý rok už jsem počítal s variantou, že to může nastat a byl jsem s tím víc smířený.

Máš k dispozici devítčlenný tým. Jste určité v kontaktu nejen během závodu, ale i v průběhu příprav, že? Jak fungujete?

Ano, jsme v kontaktu neustále. Máme skupinku na Whatsappu a společně vlastně neustále procházíme itinerář závodu. A vymýšlíme věci, které by se v průběhu závodu daly vylepšit. Dcera Karolína z našich poznámek dělá zápisky a každý z týmu se k tomu vyjadřuje. A musím říct, že na základě těchto postřehů jsme letos „vychytali“ celou řadu věcí, které mě v minulých závodech zdržovaly.

Co například?

Při závodu mě doprovází dva týmy. Změnili jsme nejen časy, ve kterých se střídaly, ale také způsob, jakým se měnily.

V neposlední řadě jsem se tentokrát s nimi zastavoval pouze v případě, když jsem měl zdravotní problém. V minulých ročnících jsem se s nimi zastavil, byl jsem součástí předávání, řešili jsme podstatné informace, u toho jsem se rychle najedl, ale vyzorovali jsme, že je to velká ztráta času, takže jsem se tentokrát předávání informací neúčastnil, jedl a pil jsem na kole a pokud jsem chtěl být v kontaktu s týmech, využíval jsem mnohem víc komunikátor. Taky se nám podařil lépe vymyslet časový harmonogram předávání obou týmů - po dvanácti hodinách od dvou do dvou. A bylo to mnohem lepší než v minulých letech, protože si oba týmy zažily jak denní, tak noční jízdy a z hlediska únavy i odpočinku to bylo mnohem praktičtější.

Kolik hodin jsi během závodu naspal ty? A jak na tom byl se spánkem tvůj doprovodný tým?

Já naspal asi 18 hodin. Oni naspali v průměru 50 hodin. Měl jsem přesně promyšlený harmonogram, kdy a na jak dlouho mám chodit spát. Ale když jsem měl velkou krizi, a tu jsem měl tentokrát třikrát, lehnul jsem si mimo tyto časy na karimatku pod strom a usnul jsem přesně na 30 minut. Potom mě vzbudili a jel jsem dál.

Jak dlouho jsi pak spal po závodech?

Po závodech jsme všichni usnuli a já, jak jsem byl nastartovaný, jsem se probudil za 4 hodiny, protože jsem měl hlad. Najedl jsem se a potom zase usnul. Pak jsem vždy na chvíli usnul, ale relativně brzy jsem začal znovu fungovat.

V prvním ročníku jsi měl během pěti tisíc kilometrů obrovskou krizi pětkrát nebo šestkrát, v roce 2017 jedenkrát. Jak jsi to prožíval letos?

Takovou krizi, že bych chtěl vzdát závod, jsem neměl ani jednou. Bylo to opět extrémně náročné, ale s oblibou říkám, že při tomto typu závodu nemám plán B. No a plán A zní jasně - závod dojet. Vše ostatní - jako např. umístění - je bonus navíc. Musím říct, že to, co jsem v prvním závodě považoval za problém nebo krizi, jsem tentokrát viděl úplně jinak. Na základě zkušeností jsem míň podléhal stresu, uvědomil jsem si, že problémy jsou od toho, aby se řešily a vyřešily a není důvod plašit dopředu. Nejen já, ale i můj tým jsme se dost vyklidnili.

V roce 2017 tě během závodu potkala tropická bouře Cindy. Jak to bylo tentokrát?

Letos jsem měl štěstí na vodu. Minule jsem v bouři jel den a půl, tentokrát asi půl hodiny. Na druhou stranu jsem jel během teplotních rekordů. V poušti mi to nevadilo, když mi bylo vedro, polil jsem se a oblečení rychle uschnulo. Jinde to byl ale problém, tam to byla

„prádelna“ a musel jsem častěji zastavovat a převlíkat se, abych neměl opruzeniny atd. Maximální teplota, které jsem si užil, bylo 54 stupňů v poušti, kolem 40 stupňů jsem jel ve městech.

Už před pěti lety jsi říkal, že jezdíš ultramaratony, protože tě baví posouvat hranice. Kam jsi je posunul tentokrát?

V roce 2012 jsem chtěl být prvním Čechem, který RAAM úspěšně odjede, což se povedlo. V roce 2017 jsem chtěl

zajet co nejlepší čas. No a letos jsem chtěl zajet co nejlepší čas a bojovat o pódium s těmi nejlepšími ultramaratonci z celého světa.

Co ti pomáhá na krizi?

Moje dcera Karolína a moje žena Lenka komunikovaly na messengeru s přáteli a oni mi nahrávali hlasové zprávy a holky mi je pouštěly. A musím říct, že i v té největší únavě mě to znovu nakoplo a fungoval jsem mnohem líp.

Setkal ses i tentokrát s halucinacemi?

Ano, halucinace jsou běžnou součástí takového závodu. Já je měl tentokrát asi 200 mil před cílem. Kolem čtvrté hodiny ráno jsem začínal mít divný pocit. Ono je ale těžké rozpoznat, jestli to je halucinace, nebo realita. Naštěstí díky mému psychologovi vím, že to musím řešit a musím o tom mluvit. V minulém závodě jsem se tím trápil třeba dvě noci, tentokrát jsem díky radám psychologa věděl, co a jak udělat a díky mé ženě Lence jsem to vyřešil v podstatě okamžitě a fungoval jsem dál.

Takže se chystáš na start už v příštím roce?

To bych rád, ale není to reálné. Amerika je hrozně drahá a celý ten závod stojí spoustu peněz. Vždy se snažím vše kupovat co nejdříve dopředu,

Po prvním závodě jsi říkal měsíc, že už nikdy víc. Podruhé jsi začal přemýšlet nad dalším startem téměř okamžitě. Jak tě znám, určitě i teď máš v hlavě plány na další závod, mám pravdu?

:) Po závodech jsem se setkal s vítězem závodu Allanem Jeffersonem a jeho týmem a na otázku, jestli pojedou ještě, jsem odpověděl, ať se mě zeptá zítra. Samozřejmě jsem měl obrovskou radost z toho, že jsem dojel v tak skvělém čase, ale v hlavě už mi šrotovalo, jak by to šlo příště vyčtyat ještě mnohem líp.

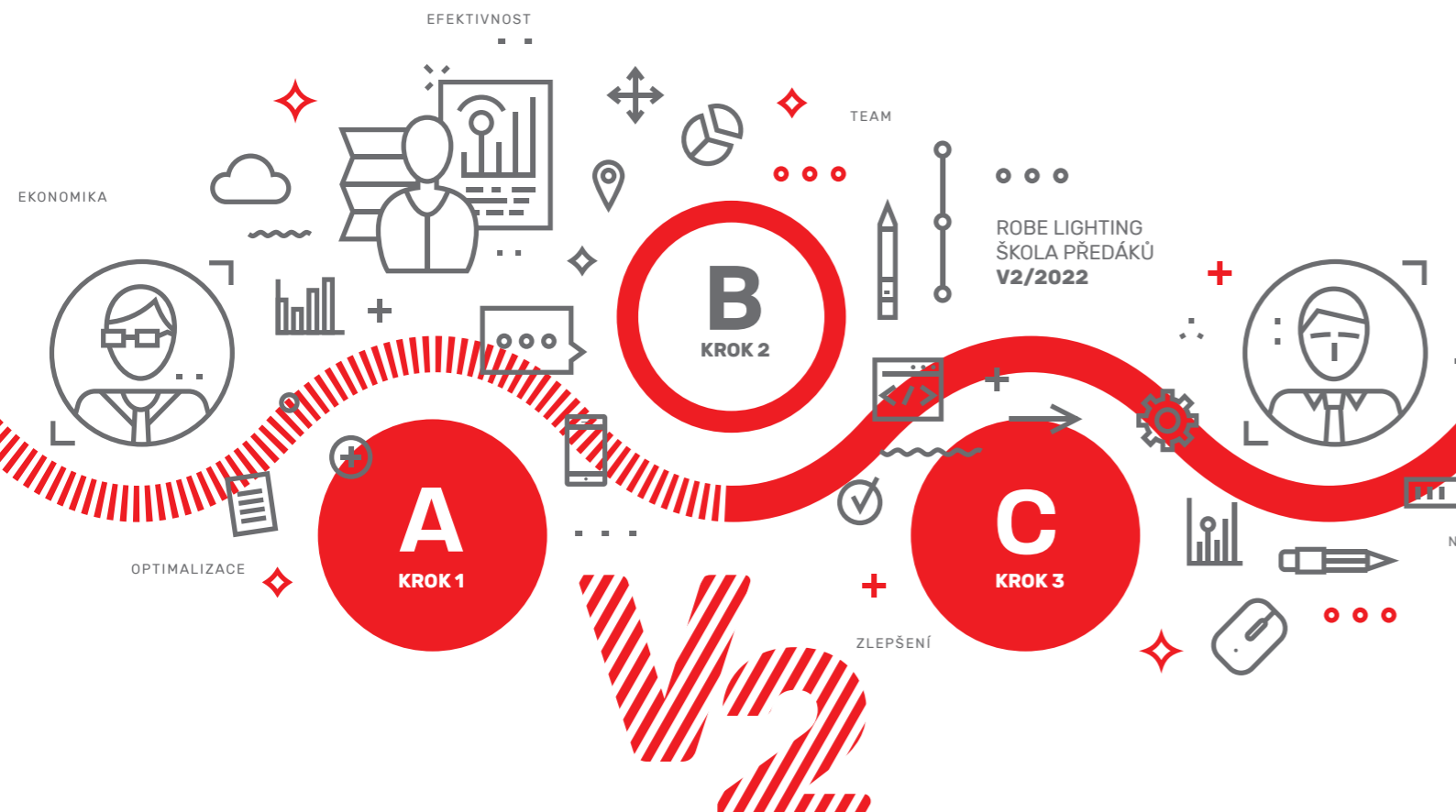
ať fungujeme co nejekonomičtěji.

Ale ceny hrozně stouply, takže náklady na celý závod jsou výrazně vyšší než v minulých letech. Pro příklad - pronájem doprovodného auta stál šedesát tisíc korun, letos jsem za stejné auto zaplatil sto šedesát tisíc korun. Ono je paradoxně možná lehčí závod ujet, než na něj získat peníze. Ač se to možná nezdá, RAAM je projekt a já nad ním strávím rok života. Já jsem ten, který všechno kolem toho řeší - od podání přihlášky až po poslední účet. Za dva tři roky bych se ale rád zase do Ameriky na RAAM vydal.

A co plánuješ mezitím?

Mezitím bych se chtěl účastnit závodů v Evropě, krásný je např. závod kolem Rakouska nebo Irska. Jedná se o opravdu nádherné závody a náklady nejsou tak astronomické jako RAAM. Navíc můj život není kolo. Mám rodinu, mám ženu, děti a domeček, a to jsou moje priority. Takže mezitím budu fungovat normálně. A až přijde ta správná doba, kousnu se, začnu víc trénovat a dám do toho maximum. ☒

Škola předáků 2021/2022

Škola předáků se stala nedílnou součástí vzdělávání našich zaměstnanců. Ve školním roce 2021/2022 absolvovali školení předáci z předvýroby, předáci elektrikářů a předáci oživovačů.

✍️ **Text:** Jiří Kovář 📷 **Foto:** Marek Holub, Depositphotos

Škola předáků je rozdělena na teoretickou a praktickou část. S teoretickou částí nám pomáhají externí konzultanti, kteří mají bohaté zkušenosti z mnoha firem. Dovedou poradit a inspirovat. Praktickou část jsme řešili ve vlastní režii. Každý předák vypracoval projekt týkající se vlastního pracoviště.

Teoretická část školení byla rozdělena do dvou bloků, každý z bloků trval dva dny. První blok byl zaměřen na štihlou výrobu, což je souhrn moderních metod ve výrobě. Lektorem byl pan Bronislav Balga. Pan Balga seznámil předáky s typickými metodami štihlé výroby:

1. Rozdělení operací ve výrobě z pohledu přidané hodnoty.
2. Jaká plýtvání se ve výrobě vyskytují.

3. Důležitost sledování ukazatelů a síla jejich vizualizace pomocí SFM (Shopfloor managementu).
4. Výhody týmové spolupráce.
5. Základní poznatky z ergonomie pracoviště.
6. Naprostým základem pak je metoda 5S a z ní vycházející standardizace pracoviště.

Teoretická část se neodehrávala pouze ve školní lavici, v našem případě zasedací místnosti, ale předáci chodili přímo do výroby a plnili zadané úkoly. Hledali například plýtvání, u kterých pomocí metody 5x proč stanovovali kořenovou příčinu. Tato část školení byla předáky vnímána jako náročná, nových informací, metod a postupů bylo velmi mnoho.

Další dvoudenní část byla zaměřena na měkké dovednosti. Lektorem byl pan Henrich Chomist. Pan Chomist je vystudovaný psycholog, věnuje se školení měkkých dovedností, koučingu a mentoringu. Pan Chomist je špička ve svém oboru. Naše předáky vzdělával v oblastech typologie osobnosti, postoji lidí vůči změnám, argumentaci a vyjednávání, jednání s problémovými lidmi a obecně zvládání zátěžových situací.

Tento blok byl předáky vnímán velice pozitivně. Předáci nabyté zkušenosti denně využijí při své práci. Ve školení měkkých dovedností bychom rádi dále pokračovali.

Na teoretickou část navazovala část praktická. Každý předák si vybral téma své práce. Formuloval problém vyskytující se na pracovišti, vysvětlil přínosy projektu, popsal rozsah projektu, stanovil cíle a termín dokončení. Nevědomky se tak naučil stanovit SMART cíle. Na projektu nepracoval sám, k dispozici měl mentora, který mu s prací pomáhal. Mentory byli mistři, vedoucí výroby nebo procesní inženýr.

Jméno předáka	Dílna	Název projektu	Jméno mentora
Bolcková Věra	D2	Systém ukládání a značení vychypané elektro kabeláže na dílně	Kretek Evžen
Havlíček Kevin	K2	Diagnostika řešení závad a příčin LB350	Michael Pasz
Hrnko Pavel	D1	Systém zavedení statického světla typu Robin T11	Kretek Evžen
Konrádová Vendula	Předvýroba vodiče	Systém zakládání materiálu, rozpracované výroby a polotovarů	Barabáš Jakub
Mach Miroslav	K1	FPY	Václav Lysák
Němec Pavel	D5	Kvalifikační matice + snímkování výroby iBeam 250	Bolcek Tomáš
Pelikán Petr	D34	Kvalifikační matice elektrikářů D34	Dybala Ladislav
Petrla Michal	D5	Standard tlakové zkoušky IP ve výrobě	Bolcek Tomáš
Seidl Milan	D6	Zaškolení nových zaměstnanců	Čelár Marek
Spisarová Yveta	Předvýroba coating	Metodika řízení neshodných dílů	Barabáš Jakub
Štřiteská Pavla	Předvýroba lepení	Opětovné použití obalů z předvýroby lepení Systematizace pracoviště seřizování optik	Kovář Jiří
Štěpán Jiří	D6	Optimalizace pracoviště Elektro dílny D6	Čelár Marek
Talpa Petr	D1	Systém ukládání a evidence přípravků na dílně	Kretek Evžen
Vagač Martin	D2	Kontrola LED modulu Atria SHL900 Zařízení Robin T2	Kretek Evžen
Wrobel David	Kontrolní dílna	Zapojení KD do novinek ROBE výroby	Čelár Marek
Barabáš Stanislav	Mistr předvýroby	SFM na předvýrobě	Kovář Jiří

„ Na závěrečných prezentacích bylo vidět, že se nejednalo o projekty pro projekty. Naopak všichni řešili praktické problémy, které se ve výrobě vyskytují. “

Na vypracování projektu měli předáci tři měsíce. Změny nebyly navrhovány pouze teoreticky, součástí projektu byla i samotná realizace změny. Na závěr projektu předáci vypracovali prezentace ke svým projektům. Posledním dnem školy předáků byly závěrečné prezentace, kde všichni předáci prezentovali své práce ostatním předákům a mentorům. Předáci se tak mohli navzájem inspirovat. Závěrečné prezentace byly pro předáky docela výzva, postavit se před ostatní a prezentovat svoji práci není nic

jednoduchého, u některých byla vidět drobná nervozita, všichni to však zvládli nadměru dobře.

Na závěrečných prezentacích bylo vidět, že se nejednalo o projekty pro projekty. Naopak všichni řešili praktické problémy, které se ve výrobě vyskytují. Na předacích bylo vidět, že mají svá pracoviště opravdu za své. Za odvedenou práci jim patří opravdový dík. Nemenší poděkování patří také mentorům, kteří s prací pomáhali. ☒

Newspeak

Text: Petra Mrovcová
Foto: Veronika Jambříčková

V pětičlenné valašskomeziříčské kapele Newspeak hrají hned dva naši kolegové – Tomáš Chromela a Pavel Hrnko. Kritiky píšou, že kapela opustila „švédské vody“ a změnila styl. Povídali jsme si nejen o tom, jaký styl tedy momentálně hrají, ale také o novém albu či plánech do budoucna.

Můžete představit vaši kapelu? Jaký žánr hrajete? Newspeak je poměrně nová kapela hrající metalcore kombinovaný s elektronickými prvky.

Kdy kapela vznikla a jakými změnami za tu dobu prošla? Kdo jsou členové kapely?

Úplné kořeny sahají do roku 2015, v té době existoval studiový projekt našeho zpěváka a bývalého bubeníka. My fungujeme od roku 2018. Ke konci roku 2018 ještě proběhly nějaké personální změny a v podstatě od roku 2019 hrajeme ve stejném složení až dosud. Našimi členy jsou - **Richard Gajda** (zpěv), **Tomáš Chromela** a **Tomáš Kulhánek** (kytary), za bicími sedí **Jiří Mach** a na basu hrají já, tedy **Pavel Hrnko**.

Kdo prosadil název skupiny? Proč vás inspiroval právě George Orwell a jeho kniha 1984? Jsou vaše texty politicky motivované?

Název vymyslel náš zpěvák Richard. Je to taková poklona Georgi Orwellovi, ale politiku do naší hudby vůbec nemícháme.

Jak často zkoušíte a kde má kapela zázemí?

Snažíme se potkat dvakrát týdně, ale ne vždy tomu okolnosti přejí. Dva z nás studují vysokou školu v Brně. Máme ale výhodu, a to jsou hudební podklady v elektronické podobě, takže i když

se nepotkáme v kompletním složení, můžeme zkoušet. Zázemí máme ve Valmezu.

Kde se inspirujete? Kdo je váš hudební vzor?

Snažíme se mít svůj vlastní styl, ale co si budeme povídat, být originální je v dnešní době dost těžké. Hlavním skladatelem je u nás Richard a vliv jeho oblíbených kapel, jako jsou např. Parkway Drive nebo Motionless in White je samozřejmě znát, ale přesto se snažíme být originální a svi.

Jste známí svými vokály a vůbec silným hlasem zpěváka. Jak trénuje hlas? Jak ho udržuje v kondici?

Je to o pravidelném tréninku, ale taky musí být člověku dáno shůry, aby měl zajímavou barvu hlasu. Co se týče metalového growlu, jsou to roky dřiny, ale může se to naučit každý. Důležitá je technika. Protože když to člověk dělá špatně, může přijít o hlas. V dnešní době lze najít na internetu mnoho návodů, jak pracovat s hlasem, s dechem atd.

V roce 2021 jste vydali debutové album Degeneration, které fanoušci a kritika perfektně přijali. Jak dlouho jste na albu pracovali?

Celé album jsme nahrávali v domácích podmínkách. Pracovali jsme na něm téměř dva roky. V roce 2020 jsme měli hotovo, ale nakonec jsme se shodli na tom, že to není úplně ono,

takže jsme ho „hodili do koše“ a začali od nuly. S finální podobou desky jsme už byli spokojeni všichni.

Co to obnáší nahrát album v domácích podmínkách?

Spoustu nervů. Richard má doma vybavení, které umožňuje nahrát všechny nástroje mimo bicích v domácích podmínkách v takřka studiové kvalitě. Tak jsme se dohodli, že půjdeme touto cestou.

Jak funguje vaše spolupráce?

Opět musím vyzdvihnout talent našeho zpěváka. Ten přinese na zkoušku z osmdesáti procent hotovou písničku a my potom společně na zkouškách ladíme detaily. Výsledek je pak společná práce všech.

Co máte v plánu dál? Pracujete na dalším albu?

Ano, máme rozpracovaných pár nápadů. Tentokrát se autorsky

více podílel i zbytek kapely. Zkraje příštího roku se chceme vrhnout na nahrávání dalšího alba. Už máme nějakou zkušenost a věřím, že za půl roku bychom to mohli zvládnout.

Spolu s albem jde ruku v ruce natočení videoklipu. Váš Scarecrow je na vysoké profesionální úrovni. Kdo je jeho autorem?

Autorem je náš kamarád Jirka Malík, který studoval filmový obor v Opavě a tento videoklip byl jeho studentský projekt. Natáčeli jsme jeden den, postprodukce byla samozřejmě mnohem delší, několikaměsíční. V tuto chvíli chystáme další videoklip. Jedná se o sestřih z našeho loňského křtu, který proběhl v M-klubu ve Valmezu. Kameru měl na starosti opět Jirka Malík, ale postprodukci máme tentokrát ve vlastní režii. Klip připravujeme k písničce The Fall of Icarus.

Jak se vaše hudba mimo koncertů dostává k posluchačům? Využíváte sociální sítě? Kde si můžu poslechnout album?

Deska je k poslechu na Spotify i AppleMusic, máme oficiální YouTube kanál, využíváme Facebook i Instagram. Stačí do vyhledávání zadat kombinaci Newspeak a Degeneration.

Kde se s vámi mohou fanoušci do konce roku potkat na živo?

Během září máme v plánu Opavu, ale termín ještě ladíme. Na domácí půdě, tedy v meziříčském M-Klubu se ukážeme 8. října, a 22. října vystoupíme v Olomouci. ☒

Chlapská charitativní akce

Odvaha čelit výzvám znamená nacházet způsoby, jak posunout vlastní limity – to je motto chlapské charitativní akce, která se uskutečnila pod záštitou Apoštolské církve Rožnov pod Radhoštěm. Robe se stalo jedním z partnerů výzvy, které se zúčastnili i zaměstnanci společnosti. Účastníci ujeli od 2. do 9. července 2022 celkem 700 km z Aše do Mostů u Jablunkova. O tom, jak nápad vznikl, jak výzva probíhala nebo také o tom, kam putovaly získané finanční prostředky, jsme si povídali s kolegy Jakubem Balánem, Jaroslavem Mizerou a Janem Krbou.

✍️ **Text:** Petra Mrovcová 📷 **Foto:** Archiv Jakuba Balána

Jak nápad vznikl? Jedná se o první ročník?

Ano, jednalo se letos o první ročník této charitativní výzvy. Nápad se zrodil v hlavě Dušana Adlta, jednoho z organizátorů celé akce. Ten se při setkání s přáteli zmínil, že je jeho snem přejet republiku napříč na kole. Roman Povala, druhý z organizátorů, se pro tuto myšlenku jako vášnivý cyklista nadchnul a zmínil se dalším kamarádům,

Kolik cyklistů se k výzvě přidalo?

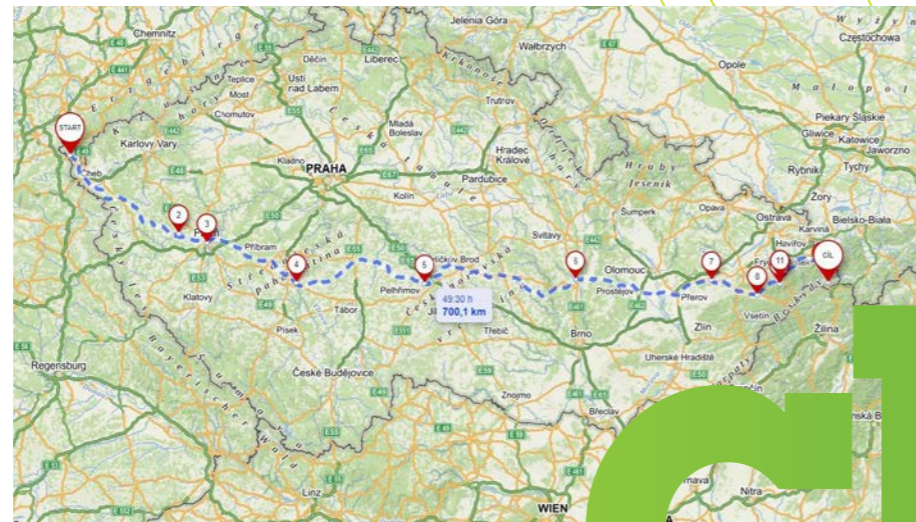
Jelikož se jednalo o první ročník a organizátoři s takovou akcí neměli zkušenosti, omezili počet účastníků na 20 osob. Nakonec ale z různých důvodů několik přihlášených nemohlo jet, tak byl celkový počet osob na startu 17 jezdců plus jeden řidič doprovodného vozidla. Ten převážel zavazadla všem účastníkům a staral se o proviant:-).

Kolik zaměstnanců společnosti Robe se výzvy účastnilo?

Z firmy ROBE jsme vyrazili tři, a to Jakub Balán, Jarek Mizera a Honza Krba.

Kudy vedla trasa? Do kolika etap byla trasa rozdělena? Kolik kilometrů jste ujeli za den?

Trasa byla rozdělena na šest zhruba stejně dlouhých etap. Jednotlivé etapy byly dlouhé v rozmezí od 105 do 140 km, takže v průměru jsme ujeli zhruba 115 km denně a celkově jsme nastoupali přes 8000 výškových metrů. Trasa vedla z Aše přes Mariánské Lázně, Plzeň, kolem vodní nádrže Orlík, dále přes Humpolec, Žďár na Sázavou, Prostějov, Hranice na Moravě, Rožnov pod Radhoštěm, Čeladnou, kde se k nám přidalo několik dětí a dva vychovatele z dětského domova,

kteří se rovněž chtěli připojit. A když začalo zájemců přibývat, Roman navrhl, že bylo fajn spojit přejezd republiky na kole i s nějakou charitativní činností. Tak Roman jako pastor apoštolské církve vše pod její záštitou naplánoval a spolu s Dušanem celou akci organizovali. A za to jim patří veliký dík:-).

kteří jsme chtěli touto výzvou podpořit a celou trasu jsme společně zakončili v Mostech u Jablunkova.

Jak jste na charitativní výzvu trénovali? Trénovali jste individuálně, nebo společně?

O výzvě jsme se dozvěděli v březnu letošního roku, kdy jsme měli i první setkání všech účastníků. Organizátoři naplánovali zhruba jednou za měsíc nějaké společné tréninky a kdo chtěl, mohl se k těmto vyjížděním přidat. Ostatní trénovali individuálně podle vlastního uvážení.

Co bylo na výzvě nejnáročnější? Potkaly vás po cestě nějaké komplikace?

Nejvážnější komplikace nenastaly po cestě, ale ještě před ní, kdy nám České dráhy odmítly převést najednou všechna kola do Aše. Týden před odjezdem jsme museli zajišťovat náhradní přepravu všech kol. To se díky společnému úsilí nakonec podařilo, a tak jsme mohli vyrazit. Na cestě na kolech nás žádné vážnější komplikace nepotkaly. Hned první den jen jeden defekt, v průběhu pak několik drobných pádů v lese, které se naštěstí obešly bez vážnějších zranění. Trochu jsme se obávali počasí, jelikož každý den mělo podle předpovědi pršet, ale zdárně jsme dešti ujížděli až do předposledního dne, kdy nás zastihl asi třicetiminutový deštěk v Přerově, ale jinak bylo počasí skvělé po celou dobu naší cesty. A co bylo nejnáročnější? Pro každého to bude asi něco jiného, pro někoho to byla prudká stoupání, pro jiného zase sjezdy úseků v lesích, pro další zase únava po tolika kilometrech v nohách, ale myslím si, že jedna věc spojovala asi všechny, a to různá intenzita bolesti v oblastech, kde se tělo spojuje se sedlem na kole – to člověk musel vydržet.

Dojeli všichni do cíle?

Tak tady mohu s velkým nadšením říct ANO – všichni zúčastnění dojeli zdárně do cíle. Všichni celé jaro poctivě trénovali a do cíle dorazili.

Před začátkem akce jste si vytyčili cíl – získat 200 000 Kč. Podařilo se? Kam poputují finanční prostředky, které jste díky charitativní akci získali?

Finanční prostředky v tuto chvíli již dorazily k lidem, pro které jsme celou

výzvu pořádali, a to konkrétně dvěma děvčatům upoutaným na invalidní vozík. Jedná se o Janu Macíčkovou, maminku dvou dětí (13 a 11 let), která po pádu na kole bojuje o to, aby mohla opět chodit a usednout na kolo, a Marušku Pokornou, mladou zdravou ženu, která se vlastně ze dne na den ocitla na vozíku. Podle lékařů je diagnóza, která jí na vozík usadila, posttraumatická stresová porucha s následkem disociativní poruchy nervového systému. Obě děvčata finanční prostředky využijí na potřebné rehabilitace a psychoterapie. A další část vybraných prostředků putovala do dětského domova v Čeladné prostřednictvím zakoupeného cyklistického trenážeru Tacx NEO Bike pro tamní cyklistiku nadané děti na podporu a jejich další rozvoj cyklistického talentu. Co se týče celkové vytyčené částky, tak k té jsme přiblížili a jsme rádi, že jsme mohli prostředky rozdělit tak, jak jsme si přáli a obdarovali jsme děvčata částkou 65.000 Kč pro každou a za částku 60.000 Kč byl zakoupen trenážer do dětského domova. Celkem se tedy vybralo a rozdělilo 190.000 Kč.

Plánujete do budoucna nějakou podobnou akci?

Již v průběhu jízdy se nějaká podobná akce domlouvala i na příští rok. Byly náznaky, že bychom mohli vymyslet trasu v Německu nebo Rakousku, ale zatím nic konkrétního. Myslím ale, že po nadšení, které nás celou cestu neopouštělo, si něco podobného určitě zopakujeme a po nasbíraných zkušenostech s organizací nás bude možná i více.

Už teď se těšíme, co nás na kole čeká za nové zážitky:-). ☺

7		8		3	6		4	
2		6	7		1	8	5	
							7	
4	6			8			1	
8				7		4		
		3		4	2	5		8
6	8	7				3	2	
			4		7	9		
	9			2	8		6	

3	6	8		4		5		1
	5				1		2	
	1		9	3	5	6		4
	4		5	7	9	1	3	
7	8	3	4		6		5	
		5				4		6
8	3	1		5	4	7	6	9
	7			6	8	2		
4			3				1	

	9			8	2	4	1	3
2		3			6			
	8	5	1		3	9		6
		9	8		4		5	2
5		8	2		7		4	
3	4		6			7		8
	2	7	3	5	9	1	8	
	5						3	9
	3	1	4		8	5		

5	2				8	6	1	
8	6	3		5	1		4	
			6		2		5	8
6	3		8		4		9	
9			3			4		7
4	7		2		9		3	1
	9	8	4		6		7	5
7			5	8			2	
2		6	1			3	8	

Zdroj SUDOKU: www.sudoku-klub.cz

Jak hrát sudoku:

Základní metodou řešení je vyhledávání všech variant (čísel) pro jednotlivé pole. Je potřeba najít takové pole, kde je možná varianta jen jedna. Hledání je dobré provádět systematicky, a to buď v rámci řad či sloupců, nebo kostek (3x3 políčka). Je rovněž dobré začít sekcí (sloupcem, řádkou, nebo kostkou) ve které je vyplněno nejvíc čísel. Postupně pro každé prázdné pole projdeme čísla od 1 do 9 a prohledáme vždy příslušný sloupec, řádek a čtverec, zda už tam číslo není. Pokud není, zapíšeme si ho jako možnou variantu do pole (malým písmem, aby se to nespletlo

s řešením). Pokud v některém z polí zůstane jen jedno číslo, doplníme ho jako řešení do pole a proškrtneme toto číslo ve variantách v polích ve stejném sloupci, řádku a čtverci. Takto můžeme přijít na další jednoznačně vhodná čísla do buněk. Provádíme dokola dokud nám vychází nějaké jednoznačné varianty. Touto metodou jdou vyřešit jen lehké hlavolamy, obtížnější vyžadují kombinaci více metod řešení.

Pokud už nám nevycházejí jednoznačné varianty, lze najít další vhodná čísla tak, že

budeme prohledávat varianty v řádcích, sloupcích a sektorech a hledat tam jedinečná čísla. Např. pokud pro některý řádek jsou varianty 123, 128, 1238 a 125, tak jedinečné číslo je 5 v poslední variantě (nevyskytuje se v žádné další variantě ve stejném řádku). To můžeme doplnit do pole jako řešení. Pak si proškrtneme varianty o nalezenou hodnotu (zde číslo 5) v příslušném řádku, sloupci a čtverci a pokračujeme buď v hledání dalších jedinečných čísel ve variantách nebo se nám tím objeví další jednoznačné varianty (viz předchozí odstavec).

Robe Focus vydává Robe Lighting s.r.o.

Redakční rada: David Orság, Petra Mrovcová, Pavel Němec, Kateřina Galusová, Barbora Třetinová, Marek Holub.
Palackého 232, 757 01 Valašské Meziříčí, tel.: 571 751 510, marketing@robe.cz. Vychází čtvrtletně.
Grafický design, logo a sazba David Rafaj.